

Núm. 6 - Juliol 2026 #ningúdormintalcarrer

Viure al carrer a Barcelona

RADIOGRAFIA D'UNA CIUTAT SENSE LLAR

Arrels Fundació som una fundació privada que, des del 1987, atenem persones sense llar de la ciutat de Barcelona. Oferim atenció social, cures, serveis jurídics, alimentació, allotjament i orientació a més de 3.300 persones l'any. Unes 340 persones voluntàries i un centenar de treballadors i treballadores, juntament amb les persones afectades per aquesta problemàtica, treballem per fer possible **#ningúdormintalcarrer**.

Acompanyem

orientem i atenem les persones sense llar cap a una situació més autònoma.

Sensibilitzem

la ciutadania respecte als problemes de la pobresa al nostre entorn.

Denunciem

situacions injustes i aportem solucions a les administracions i a la societat civil.

Realitzat per Arrels Fundació

Tractament de dades: Aztiker Koop, Elk, Txikia i Arrels Fundació

Fotografia: Juan Lemus

Maquetació: www.sherpa.agency

Moltes gràcies a les persones en situació de sensellarisme que han respost l'enquesta a Barcelona durant les diferents edicions. Moltes gràcies també a les persones voluntàries que ho han fet possible.

En l'edició 2025 de l'enquesta va ser imprescindible la col·laboració de diversos projectes i serveis que atenen persones que viuen al carrer a Barcelona. Gràcies a Àmbit Prevenció, ARD Lluís Companys, Caliu Espai d'Acolliment, CAS Baluard, Desayuno Solidario, Dit i Fet, Centre Obert Heura, Hospital de Campanya Santa Anna, Menjador Gregal, Mañana en Compañía, Metzineres, Obra Social Santa Lluïsa de Marillac, Menjador de Sant Cebrià, Menjador Grupo Nueva Vida i Menjador Social Sant Fèlix; i moltes gràcies també a les 271 persones voluntàries que hi van dedicar el seu temps.

Com citar:

ARRELS FUNDACIÓ (2025). *Viure al carrer a Barcelona. Radiografia d'una ciutat sense llar* (Informe, núm. 6). Barcelona: Arrels Fundació

Riereta 24, baixos, 08001 Barcelona

www.arrelsfundacio.org

Presentació _____ 4

Resum executiu _____ 5

Deixar de viure al carrer és cada vegada més difícil

Nota metodològica _____ 6

1. Rostres _____ 8

Qui viu al carrer a Barcelona?

**2. Trajectòries residencials
i situacions de carrer** _____ 17

Conclusions _____ 24

**Propostes per fer possible
#ningúdormintalcarrer** _____ 26

Presentació

Beatriz Fernández,
directora d'Arrels Fundació.

Vivim moments convulsos i la tendència creixent i accelerada de l'exclusió residencial i el sensellarisme n'és una mostra. **L'habitatge s'ha consolidat com a principal factor de desigualtat i l'accés al padró i la situació administrativa s'han convertit en factors determinants d'exclusió social.**

El sensellarisme ocupa molts espais de debat actual. Al Parlament de Catalunya, la Proposició de Llei de sensellarisme ha rebut centenars d'esmenes per part dels diferents partits polítics; la Sindicatura de Greuges de Catalunya ha obert grups de treball per arribar a un acord de país; el Marc d'Acció per a l'Abordatge del sensellarisme es troba en pròrroga i s'han obert grups de treball per al nou període; a Barcelona, l'Ajuntament ha creat una Taula de ciutat sobre el sensellarisme i el síndic de greuges també prepara una proposta al respecte.

Des d'Arrels, considerem aquests espais com una oportunitat per abordar el buit competencial en el qual es troben les persones en situació de carrer, perquè si alguna cosa es posa de manifest és que hi ha molta feina a fer arreu del territori català.

La coordinació entre l'esfera municipal i la Generalitat de Catalunya és necessària per a la comprensió de la realitat del sensellarisme.

Definir i quantificar la problemàtica és un repte en l'àmbit català i conèixer les necessitats i trajectòries de les persones també.

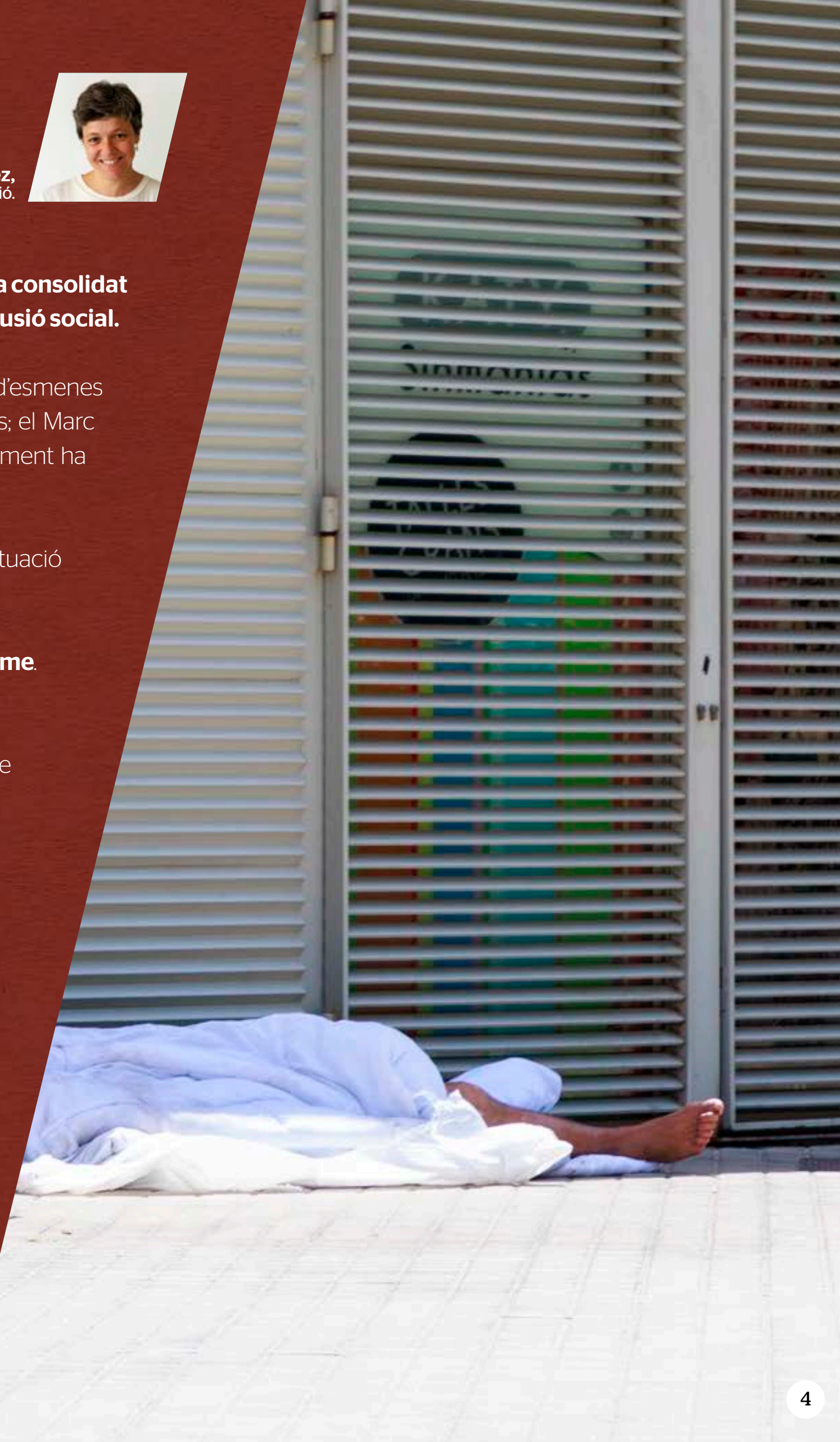
Amb aquesta intenció, els dies 17, 18 i 19 de juny de 2025 - amb la col·laboració de 15 entitats amigues i la solidaritat imprescindible de moltes persones voluntàries -, vam enquestar 676 persones en situació de carrer.

Les històries que hem trobat són diverses, però moltes tenen a veure amb la manca d'una xarxa de suport que pugui sostenir una persona quan apareix un problema a la seva vida. Trencaments familiars, la mort d'una persona estimada, la impossibilitat de treballar o de trobar una habitació on viure en sortir d'una institució, amb l'afegit de la crisi de l'habitatge com a teló de fons, són també denominadors comuns.

El sensellarisme en situació de carrer no és un fenomen sobtat ni fruit d'una mala decisió individual, sinó el **resultat d'un procés de pèrdua progressiva d'habitatge i d'acumulació de factors** d'exclusió residencial, administrativa, econòmica i relacional.

Abans de començar a viure al carrer, moltes persones han passat per situacions d'habitatge i per recursos temporals sense una sortida estable. Això indica que **el sistema no funciona**: és poc efectiu en proporcionar solucions estables per a les persones i moltes de les que hi ha no s'adeqüen a les necessitats.

Des d'Arrels, treballem perquè ningú hagi de dormir al carrer. Ens ho creiem i agraïm a totes les persones que ens donen suport per no defallir!

Deixar de viure al carrer és cada vegada més difícil

1

No hi ha un perfil únic, però sí desigualtats molt marcades.

El 87,6 % de les persones enquestades són homes; l'edat mitjana és de 42,7 anys; un 20,5 % són joves de 18 a 29 anys; i un 71,8 % té nacionalitat estrangera, especialment extracomunitària. Això apunta a trajectòries diferenciades i a la necessitat de respostes específiques segons el cicle vital, el gènere i la situació administrativa.

2

L'exclusió administrativa agreuja el sensellarisme.

El 32,8 % de les persones enquestades no estan empadronades i, entre els motius principals, destaca la manca de documentació necessària, citada en més del 53,5 % de les respostes. L'informe subratlla que la normativa d'estrangeria i les dificultats d'empadronament actuen com a barreres institucionals que impedeixen l'accés efectiu a drets i serveis.

3

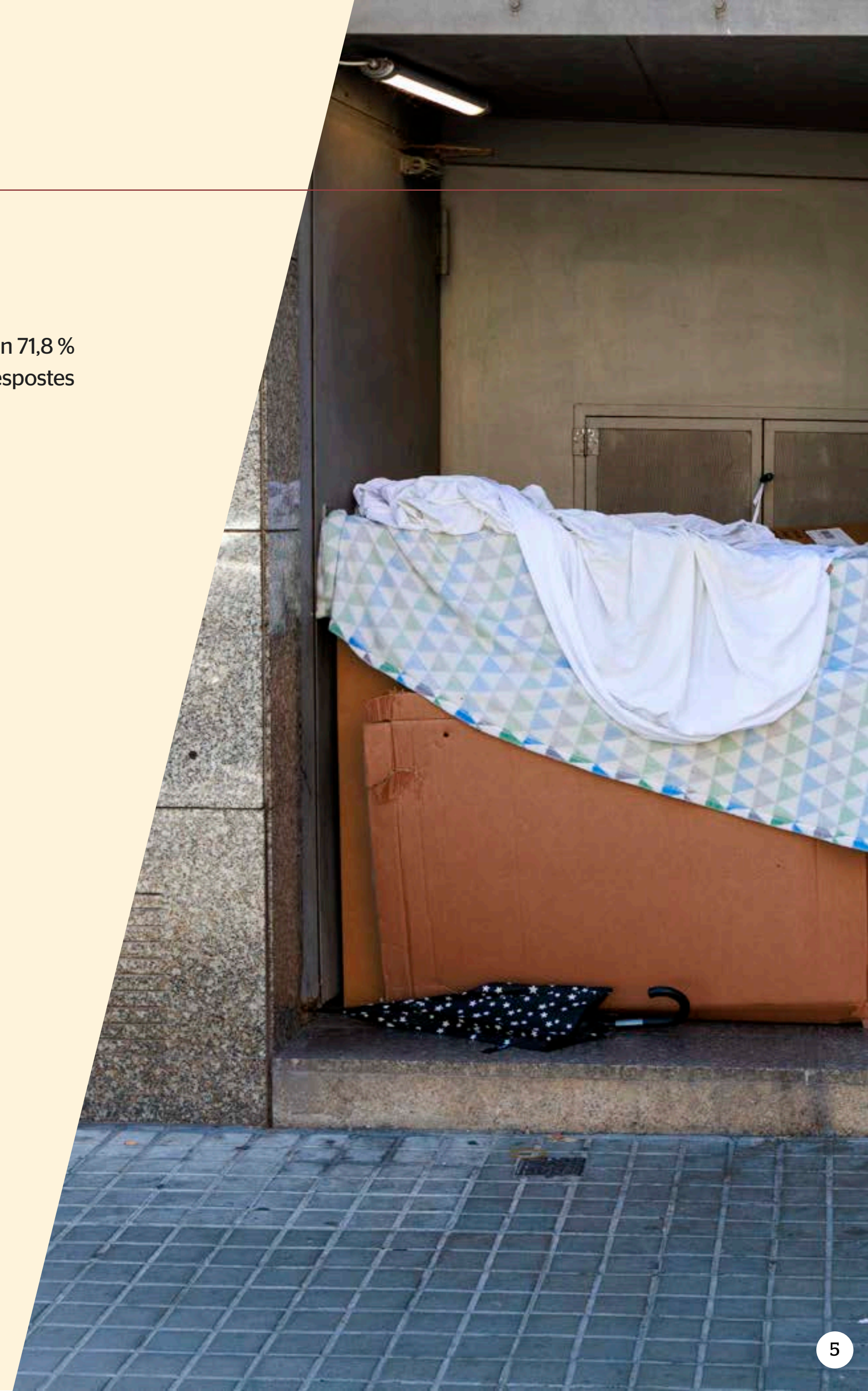
La vida al carrer implica una vulneració de drets bàsics.

El 75 % de les persones no disposen d'ingressos regulars i un 26 % no pot cobrir les necessitats més bàsiques. A més, destaquen les dificultats per descansar durant el dia, obtenir menjar calent, guardar pertinences o fer tràmits, cosa que mostra que la vida al carrer implica una vulneració continuada de drets bàsics.

4

El sistema té dificultats per prevenir i reduir la cronificació, i garantir sortides.

Els principals motius de pèrdua del darrer allotjament estable són els processos migratoris i els problemes relacionats amb l'habitatge, amb un 18 % cadascun; un 24,3 % de les persones han passat per recursos residencials temporals abans de tornar al carrer. Tot i que creixen les entrades recents a carrer, la mitjana de temps vivint al ras és de 3 anys i 6 mesos. Un 34 % ha viscut altres vegades al carrer i només una de cada quatre persones té una sortida prevista.

Nota metodològica

L'informe número 6 de *Viure al carrer a Barcelona. Radiografia d'una ciutat sense llar* ofereix una mirada sobre les persones que viuen al carrer a la ciutat a partir de l'anàlisi de dades obtingudes, principalment, durant l'enquesta organitzada per Arrels Fundació els dies 17, 18 i 19 de juny del 2025.

L'objectiu principal de l'enquesta és oferir una aproximació descriptiva a les condicions de vida, trajectòries i accés a drets de les persones que viuen al ras a la ciutat de Barcelona. En aquest sentit, **els resultats han de ser interpretats com una aproximació qualitativament robusta a la realitat del carrer, més que com una estimació estadística estricta**. La recerca adopta un enfocament quantitatiu de caràcter descriptiu, orientat a la comprensió de la problemàtica i a la generació d'evidència per a la incidència política i social.

Com en l'any 2023, la recollida de dades s'ha dut a terme mitjançant un dispositiu mixt diürn que combina enquestes en recursos d'entitats socials d'atenció al sensellarisme i en espai públic. El motiu principal d'aquest canvi metodològic aplicat el 2023 va ser la millora del context i la comoditat a l'hora de dur a terme l'enquesta, de manera que ha millorat també la qualitat de les respostes obtingudes. D'altra banda, volíem arribar a més persones que sabem que a la nit dormen en llocs molt inaccessibles, així com respectar el seu descans.

Hem volgut continuar amb la sèrie de l'edició de l'any 2023 per mantenir la qualitat i consistència de les dades, ja que van augmentar la taxa de resposta. Es van dur a terme 676 entrevistes, entre les quals, en el procés de depuració, es van identificar quatre duplicats, i dues enquestes es van considerar no vàlides. **Per tant, la mida de la mostra és de 670 enquestes vàlides**.

Considerem que aquesta és una mostra molt extensa i amb una alta cobertura en relació amb la població estimada, quasi la meitat de les persones detectades al carrer el mateix mes de juny de 2025 pel Servei d'Atenció Social al Sensellarisme a l'Espai Públic (SASSEP) de l'Ajuntament de Barcelona.¹ L'any 2023, l'acció d'Arrels Fundació es va basar en una mostra de 685 enquestes vàlides.

El treball de camp ha cobert el conjunt del territori de Barcelona, incloent-hi tots els districtes i diferents tipologies d'espais urbans. Aquesta tasca la vam poder fer **gràcies a 15 entitats socials** (Àmbit Prevenció, ARD Lluís Companys, Caliu Espai d'Acolliment, CAS Baluard, Desayuno Solidario, Dit i Fet, Centre Obert Heura, Hospital de Campanya Santa Anna, Menjador Gregal, Mañana en Compañía, Metzineres, Obra Social Santa Lluïsa de Marillac, Menjador de Sant Cebrià, Menjador Grupo Nueva Vida i Menjador Social Sant Fèlix) **i a la participació de 271 persones voluntàries** que hi van dedicar

el seu temps. El 60 % de les enquestes es van dur a terme en aquests centres i recursos, i un 40 % es van fer directament al carrer a persones que estan més soles i que no solen anar als serveis, incloent-hi deu punts sensibles de la ciutat on dormien moltes persones al ras.

El treball de camp ha comptat amb la participació de **les persones voluntàries que van rebre una formació prèvia específica**, tant en línia com presencial, orientada a garantir una aplicació homogènia del qüestionari i una adequada interacció amb les persones participants. Així mateix, es va proporcionar material de suport, com ara documents explicatius i un vídeo amb indicacions sobre el desenvolupament de les enquestes.

El procés va ser coordinat per professionals d'Arrels Fundació responsables de diferents zones de la ciutat, que van supervisar els punts d'enquesta i van donar suport als equips de voluntariat durant el treball de camp. Aquest dispositiu ha permès reforçar la qualitat, la coherència i la fiabilitat de les dades recollides.

Metodològicament, el qüestionari de l'edició 2025 utilitzat és un instrument estructurat de caràcter quantitatiu, **format per aproximadament 20 preguntes principals i més de 40 subpreguntes**, amb predomini de respostes tancades, preguntes de resposta múltiple i escales d'intensitat. L'instrument incorpora lògica condicional i permet no només una anàlisi descriptiva sinó també la reconstrucció de trajectòries vitals i processos d'exclusió.

La informació es va recollir amb suport paper i dispositiu mòbil. Es van tractar **temàtiques diverses com ara les variables sociodemogràfiques bàsiques, la trajectòria d'allotjament i sensellarisme, la cobertura de necessitats bàsiques, l'atenció social rebuda o la situació administrativa**, entre d'altres. L'àmbit poblacional eren només persones que havien dormit al carrer la nit anterior, de 18 anys o més, en situació de carrer, categoria 1.1 de la tipologia ETHOS, a la ciutat de Barcelona. Les persones entrevistades van tenir sempre l'opció de respondre només aquelles preguntes que volguessin i d'abandonar l'enquesta quan els semblés. Això implica que, a l'hora d'analitzar els resultats, el nombre de respostes varia segons la pregunta. Al llarg de l'informe indiquem per a cada dada en quantes respostes ens basem (n).

¹ Segons l'Informe de prospecció de ciutat del Servei d'Atenció Social al Sensellarisme a l'Espai Públic (SASSEP) de l'Ajuntament de Barcelona del mes de juny de 2025, es van detectar 1.547 persones en situació de carrer.

Limitacions metodològiques

L'estudi presenta algunes limitacions pròpies del disseny metodològic emprat, tot i que incorpora elements que en reforcen la solidesa i la capacitat descriptiva.

En primer lloc, podem dir que es tracta d'una **mostra no probabilística basada en criteris d'accessibilitat i voluntarietat**: hem entrevistat persones localitzades en recursos d'entitats socials i a l'espai públic que van acceptar participar-hi. Aquest fet limita la possibilitat d'extrapolar els resultats amb criteris estrictament estadístics per a tota la població. Tanmateix, la dimensió de la mostra (670 persones) representa una proporció molt elevada de la població detectada en situació de carrer a la ciutat en el mateix període, amb una alta taxa de resposta, i la seva distribució territorial cobreix el conjunt dels districtes de Barcelona, fet que aporta una elevada robustesa descriptiva.

En segon lloc, tot i que una part de les entrevistes s'han dut a terme en recursos d'atenció, només s'hi han inclòs persones que havien dormit al carrer la nit anterior. A més, el treball de camp ha incorporat una estratègia específica per arribar a persones en situació de vulnerabilitat més elevada, mitjançant equips de carrer desplegats en diversos punts de la ciutat identificats prèviament, i s'ha garantit l'entrevista a perfils clau com, per exemple, dones i persones grans. Aquest enfocament permet reduir parcialment el biaix de cobertura habitual en estudis basats exclusivament en serveis, si bé **no elimina completament la possible infrarepresentació de persones en situacions més ocultes o de difícil accés**.

En tercer lloc, les dades es basen en **respostes autodeclarades** per les persones participants, fet que pot comportar biaixos de memòria, interpretació o infradeclaració en determinades qüestions, especialment en aquelles vinculades a experiències sensibles, com les sancions o situacions de control institucional. D'altra banda, l'absència d'un grup de comparació impedeix establir relacions causals o estimacions de risc, i situa l'anàlisi en el terreny de la descripció i la reconstrucció de trajectòries.

Finalment, cal considerar que les mateixes dinàmiques de **gestió de l'espai públic, especialment els desplaçaments forçats, poden influir en l'accessibilitat a determinades persones** i, per tant, en la configuració de la mostra. Aquest element posa de manifest la complexitat d'estudiar una població sotmesa a mobilitat constant.

Malgrat aquestes limitacions, la dimensió de la mostra, la cobertura de tots els districtes i la combinació d'enquestes en espai públic i en recursos d'atenció ens permeten oferir una aproximació sòlida i detallada a la realitat de les persones que viuen al carrer a Barcelona en el període analitzat.

1. Rostres

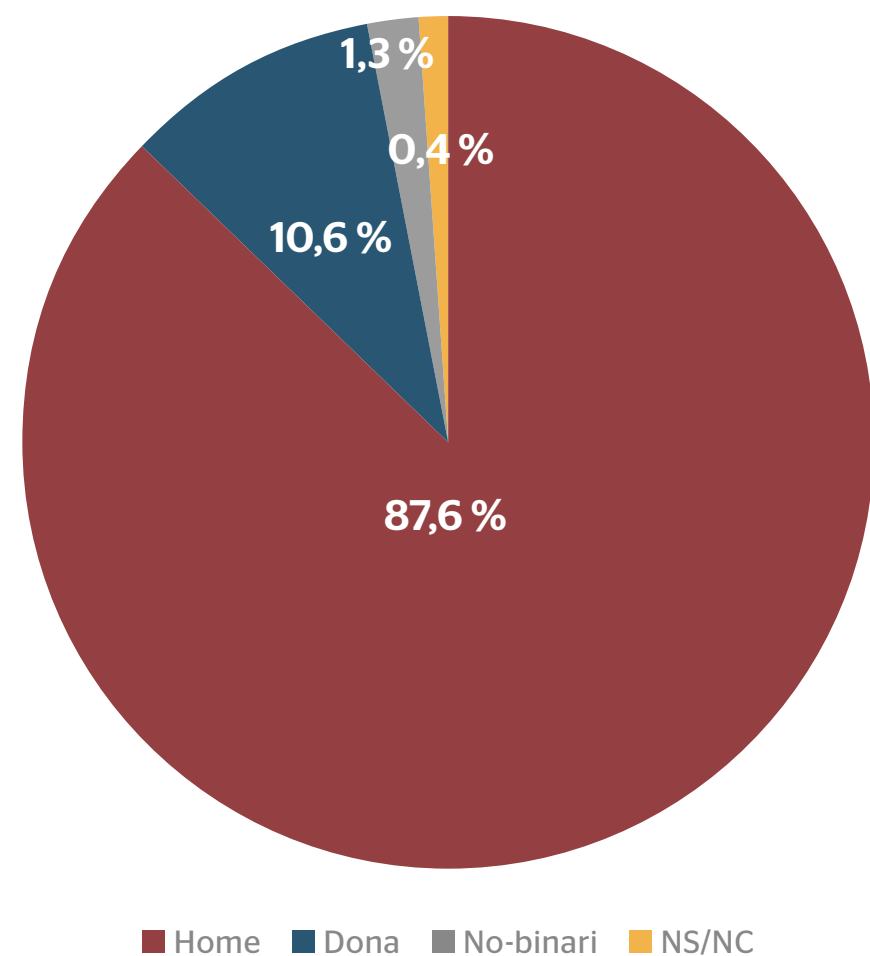
Qui viu al carrer a Barcelona?

En aquest apartat abordarem les dades relacionades amb les característiques sociodemogràfiques de les persones sense llar en situació de carrer (ETHOS 1.1) majors de 18 anys enquestades a la ciutat de Barcelona al juny de 2025.

Un 87,6 % de les persones que viuen al carrer són homes, les dones representen el 10,6 %

Gènere de les persones que viuen al carrer a Barcelona (2025)

(n=667)

El sensellarisme no és neutre quan parlem de situacions de carrer en termes de gènere.

La major part de les persones en situació de carrer enquestades són homes (87,6 %) i les dones representen un 10,6 %, de les quals l'1,2 % es declaren dones trans i un 9,4 % dones cisgènere.

Les dones solen viure en altres formes de sensellarisme i quan es troben vivint al carrer la seva situació acostuma a ser més greu. Per exemple, el percentatge de dones allotjades en recursos de la Xarxa d'Atenció a les Persones Sense Llar al maig de 2024 era d'un 29 %.² Les altres identitats declarades, si bé són estadísticament poc rellevants, qualitativament són molt importants perquè la majoria de recursos i equipaments existents no es troben adaptats a la seva realitat, fet que provoca que evitin anar a aquests espais per por de patir situacions d'assetjament o violència.

El carrer continua sent un espai altament masculinitzat. Les dades mostren una forta sobrerrepresentació d'homes (gairebé 9 de cada 10 persones) en situació de sensellarisme visible al carrer. Aquest patró és consistent amb la literatura i amb les dades històriques de la ciutat Barcelona, així com a d'altres ciutats catalanes, espanyoles i europees.

Les dones segueixen itineraris diferenciats de sensellarisme. Es confirma que les dones cisgènere (9,4 %) es mantenen en un percentatge semblant al 2023. Bibliografia recent mostra que les dones presenten una major vinculació a recursos institucionals i residencials³ i també, una major presència en formes ocultes d'exclusió residencial, com ara en situacions d'habitatge insegur (a casa d'amics o familiars, relacions de dependència o violència...) o inadequat (sobreocupació...)⁴ El sensellarisme femení està infrarepresentat en el carrer, però no en el fenomen global.

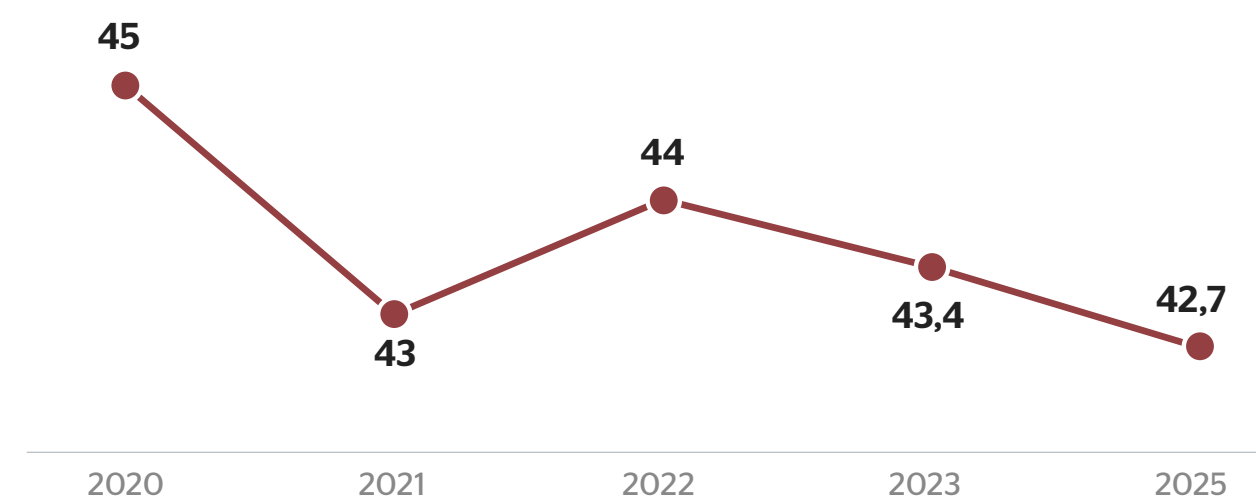
Emergeixen les identitats no normatives (no-binàries o altres). Tot i que continuen sent minoritàries, la diversitat de gènere és una realitat invisibilitzada en el sensellarisme, que apunta a una major vulnerabilitat per la dificultat d'accés a recursos.

Aquestes dades reforcen una lectura de l'existència de trajectòries d'exclusió vinculades a una discriminació de gènere estructural. Per això, cal incorporar una perspectiva de gènere i diversitat en les polítiques i els recursos de sensellarisme.

Baixa la mitjana d'edat entre les persones que viuen al carrer a Barcelona

Una edat mitjana de 42,7 anys de les persones que es troben en situació de carrer confirma que el sensellarisme es concentra en edats adultes, especialment en el tram de plena activitat laboral. El sensellarisme, com a procés d'exclusió social, és exclusió del mercat de treball i de l'accés a l'habitatge en edats centrals de la vida.

Evolució de l'edat mitjana (2020 - 2025)

(n=653; 2025)

² <https://www.barcelona.cat/barcelonainclusiva/ca/2024/10/DiagnosiXAPSL2024web.pdf>

³ <https://www.institutmetropoli.cat/wp-content/uploads/2026/01/G%C3%A8nere-sensellarisme-BCN-2020-2024-VF.pdf>

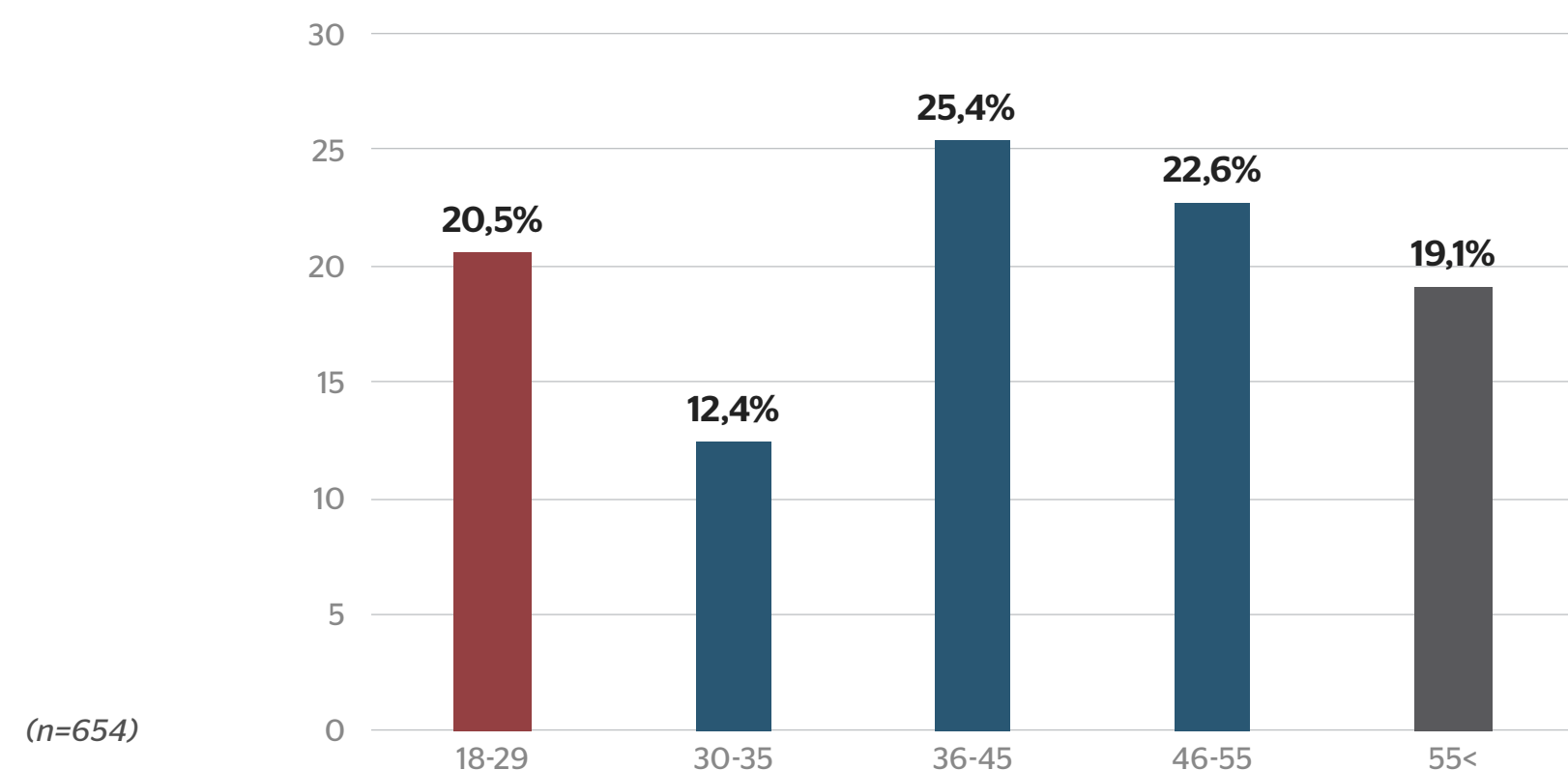
⁴ <https://informecovidpsh.faciarn.org/mujeres-y-sinhogarismo/>

La persona més jove enquestada tenia 18 anys i la més gran 79 anys. Aquesta dispersió d'edats és molt elevada i ens indica que la problemàtica és molt heterogènia i afecta totes les etapes vitals.

Per altra banda, si analitzem l'edat de les persones en situació de carrer enquestades per franges, veiem un clar **predomini de les edats adultes**. El grup majoritari de persones es concentra entre els 36 i els 55 anys (48 %), amb un pic en la franja 36-45 anys (25,4 %). **Gairebé la meitat de les persones al carrer tenen entre 36 i 55 anys.**

Per tant, en el sensellarisme en situació de carrer, hi predominen edats en les quals s'hauria d'assolir l'estabilitat residencial i laboral, i per això s'associa principalment a trajectòries consolidades d'exclusió.

Edat de les persones que viuen al carrer a Barcelona, per franges (2025)

El sensellarisme juvenil en situació de carrer, entès com aquells joves entre 18 i 29 anys que dormen al ras, representa el 20,5 % de la mostra. L'any 2023 representava el 15 %, fet que evidencia un increment considerable del sensellarisme juvenil a la ciutat. **1 de cada 5 persones al carrer és jove.**

El sensellarisme en persones grans en situació de carrer té en compte l'envelliment prematur per descriure que les persones sense llar presenten condicions de salut, dependència, esperança de vida o fragilitat pròpies d'edats molt més avançades, cosa que justifica, per exemple, criteris d'accés a recursos per edat més flexibles (50-55 anys en lloc de 65). En aquest sentit, definim el sensellarisme en persones grans en situació de carrer considerant les persones majors de 55 anys que dormen a l'espai públic. Aquesta franja **representa el 19,1 % del total.**

Les dades mostren l'existència de tres dinàmiques diferenciades, però simultànies respecte a l'edat, en les situacions de carrer: l'entrada precoç (joves), la consolidació de trajectòries (edats centrals) i la persistència i envelliment (majors de 55). Així doncs, el sensellarisme no és un fenomen homogeni, sinó que afecta totes les etapes del cycle vital i inclou un sistema de trajectòries que s'inicien, es consoliden i es cronifiquen; per tant, cal que es diversifiquin les polítiques preventives i s'adaptin els recursos de la xarxa de sensellarisme.

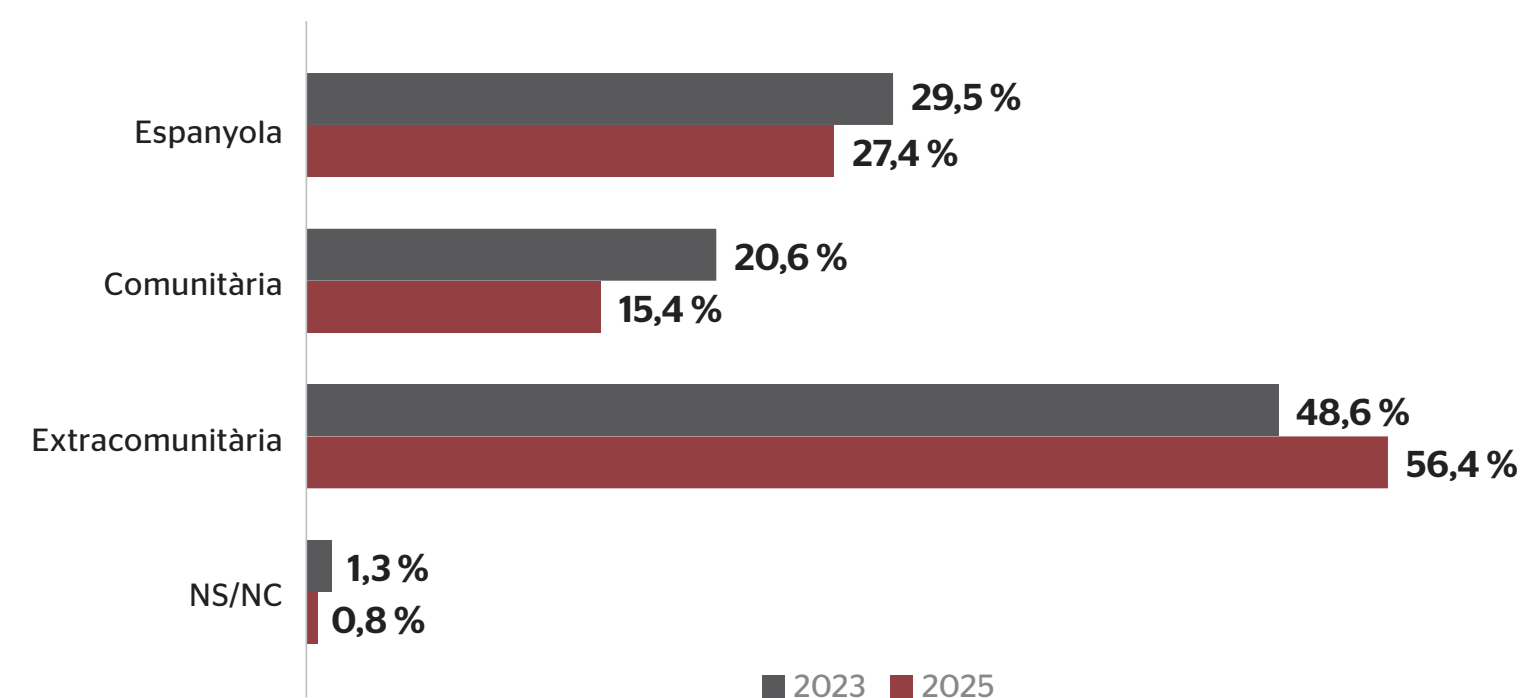
NACIONALITAT

El 71,8 % de les persones que viuen al ras són estrangeres

Les dades mostren una sobrerrepresentació en les situacions de carrer de persones de nacionalitat estrangera, especialment extracomunitària (56,4 %). Tot i això, el 27,4 % de les persones en situació de carrer enquestades disposaven de nacionalitat espanyola.

Destaca la reducció de les persones amb nacionalitat comunitària en situació de carrer respecte del 2023, que ha passat del 20,6 % al 15,4 %, una reducció significativa de -5,2 punts percentuals. Aquest percentatge és consistent amb l'estimació que va fer l'Informe de prospecció de ciutat del Servei d'Atenció Social al Sensellarisme a l'Espai Públic (SASSEP) de l'Ajuntament de Barcelona al mes de juny de 2025 (quan Arrels va dur a terme les enquestes), en el qual s'estimava que el 16,03 % disposava de nacionalitat comunitària. Els factors explicatius d'aquesta reducció poden ser diversos, com ara disposar de més facilitat per desplaçar-se entre països europeus i, per tant, més rotació, o una feina més activa de les ambaixades i consolats, que han facilitat documentació administrativa o el retorn.

Persones que viuen al carrer a Barcelona, segons nacionalitat (2023-2025)

(n=677; 2023 / n=657; 2025)

El sensellarisme està fortament condicionat per desigualtats en l'accés efectiu als drets, que es manifesten de manera diferenciada segons la situació administrativa, i especialment en persones de nacionalitat extracomunitària. Aquestes desigualtats estan vinculades als processos i requisits del sistema administratiu.

La comparació amb altres fonts posa de manifest que el sensellarisme a Barcelona presenta una major presència de persones de nacionalitat estrangera que a Catalunya o en el conjunt de l'Estat. Segons les dades que recull l'informe *Estratègies contra el sensellarisme* elaborat pel Comitè d'Experts per a la Transformació i la Innovació Social (CETIS) per encàrrec del Departament de Drets Socials i Inclusió, el 54 % de les persones sense llar a Catalunya són estrangeres.⁵ Aquest informe es basa en 142 entrevistes a tot Catalunya, dutes a terme per l'Enquesta a Persones Sense Llar de l'INE (2022), una mostra reduïda i en la qual només es tenen en compte persones que accedeixen a recursos, motiu pel qual algunes realitats queden infrarepresentades.

Segons el *Proyecto Piloto de Recuentos Nocturnos de Personas sin Hogar en España 2023* (Informe 2024), es desprèn que en el cas de la nacionalitat un 44 % de les persones sense llar declaren tenir nacionalitat espanyola i el 54 % restant, nacionalitat estrangera.⁶

En qualsevol cas, **els resultats apunten a una forta vinculació entre sensellarisme i desigualtats en l'accés a drets en funció de la nacionalitat i la situació administrativa.**

El sistema d'estrangeria genera situacions de sensellarisme

El 75,2 % de les persones sense llar en situació de carrer enquestades disposen de documentació identificativa del país d'origen, però l'accés als drets no depèn únicament de la identificació de les persones, sinó de la seva capacitat d'acreditar una situació administrativa reconeguda.

La situació administrativa irregular no és homogènia ni estàtica, sinó que hi ha realitats molt diverses (persones acabades d'arribar, persones amb trajectòries llargues sense regularització, persones en procés d'arrelament o amb expectatives de regularització). Els processos de regularització sovint impliquen requisits de permanència, acreditació de vincles o contractes i terminis administratius llargs, pel que **l'accés als drets es produeix amb retard respecte a la necessitat social.**

Una part significativa de les persones amb nacionalitat comunitària (44,7%) i extracomunitària (68%) en situació de carrer enquestades no disposa dels requisits per a tràmits d'estrangeria.

Entre els motius, trobem la seva situació d'exclusió social per la qual no poden realitzar els tràmits i gestions necessàries, desconeixen processos i requisits o perquè se'ls ha caducat la documentació.

Les **persones amb nacionalitats comunitàries** han d'acreditar la residència legal complint condicions i criteris de recursos econòmics, contracte laboral o d'activitat, cobertura sanitària, etc. Per tant, l'accés als drets de ciutadania europea està més condicionat per la situació socioeconòmica i poden quedar excloses si no poden acreditar-los, generant-los situacions d'irregularitat administrativa de facto.

Les **persones amb nacionalitats extracomunitàries** tenen una major exposició a situacions d'irregularitat perquè es troben subjectes a processos administratius lents i complexos, amb requisits com informes d'arrelament, de vulnerabilitat social que depenen de l'administració i no d'ells o certificats d'antecedents penals que han de sol·licitar al seu país d'origen i que es dilaten en el temps. Tot plegat genera major risc de patir processos de sensellarisme o exclusió residencial. **En aquest sentit, el sensellarisme es configura no només com una manca d'habitatge, sinó també com una conseqüència de les dificultats d'accés efectiu als drets en determinats moments del procés administratiu.**

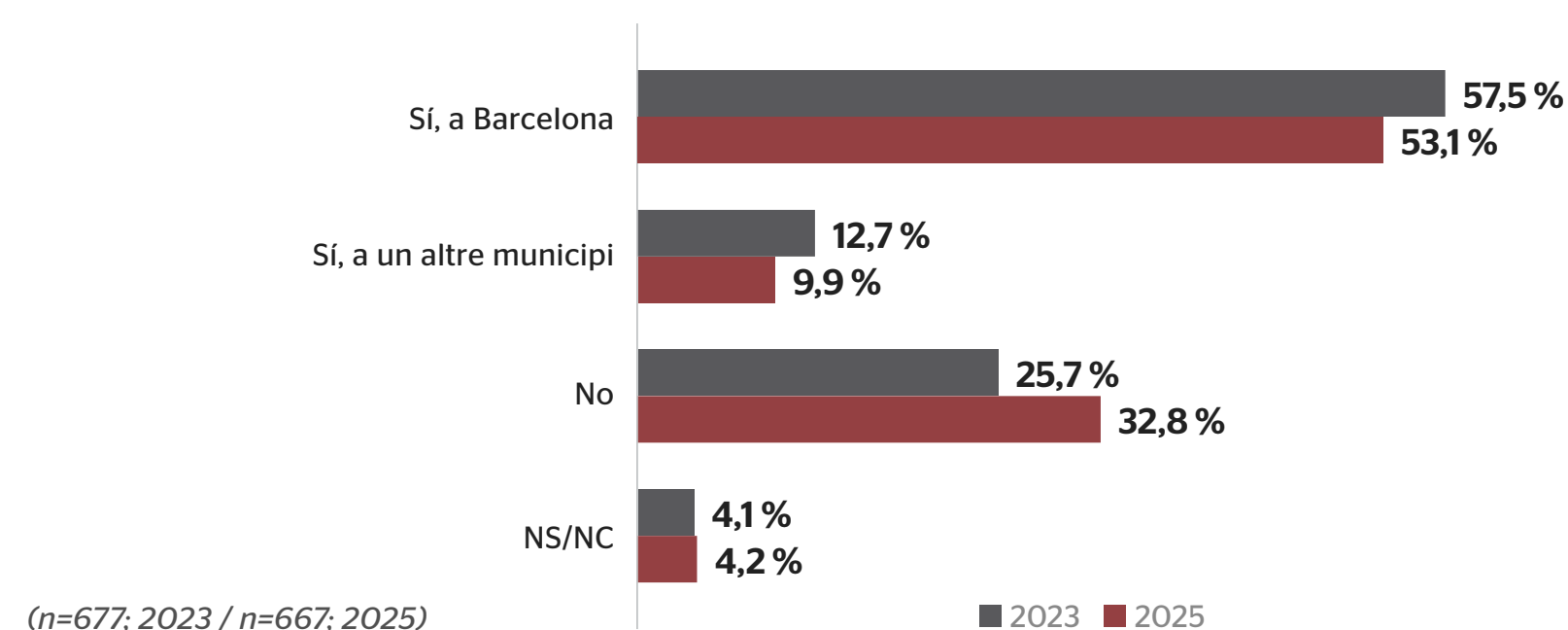
EMPADRONAMENT

Més persones en situació de carrer sense padró

Malgrat que l'empadronament és un dret reconegut, encara no és universal. Les dades indiquen que, l'any 2025, la majoria de persones en situació de carrer enquestades estaven empadronades (63 %), però el 32,8 % encara no. Les persones no empadronades augmenten 7,1 punts percentuals respecte l'any 2023. Sense empadronament, l'accés a drets bàsics queda fortament limitat.

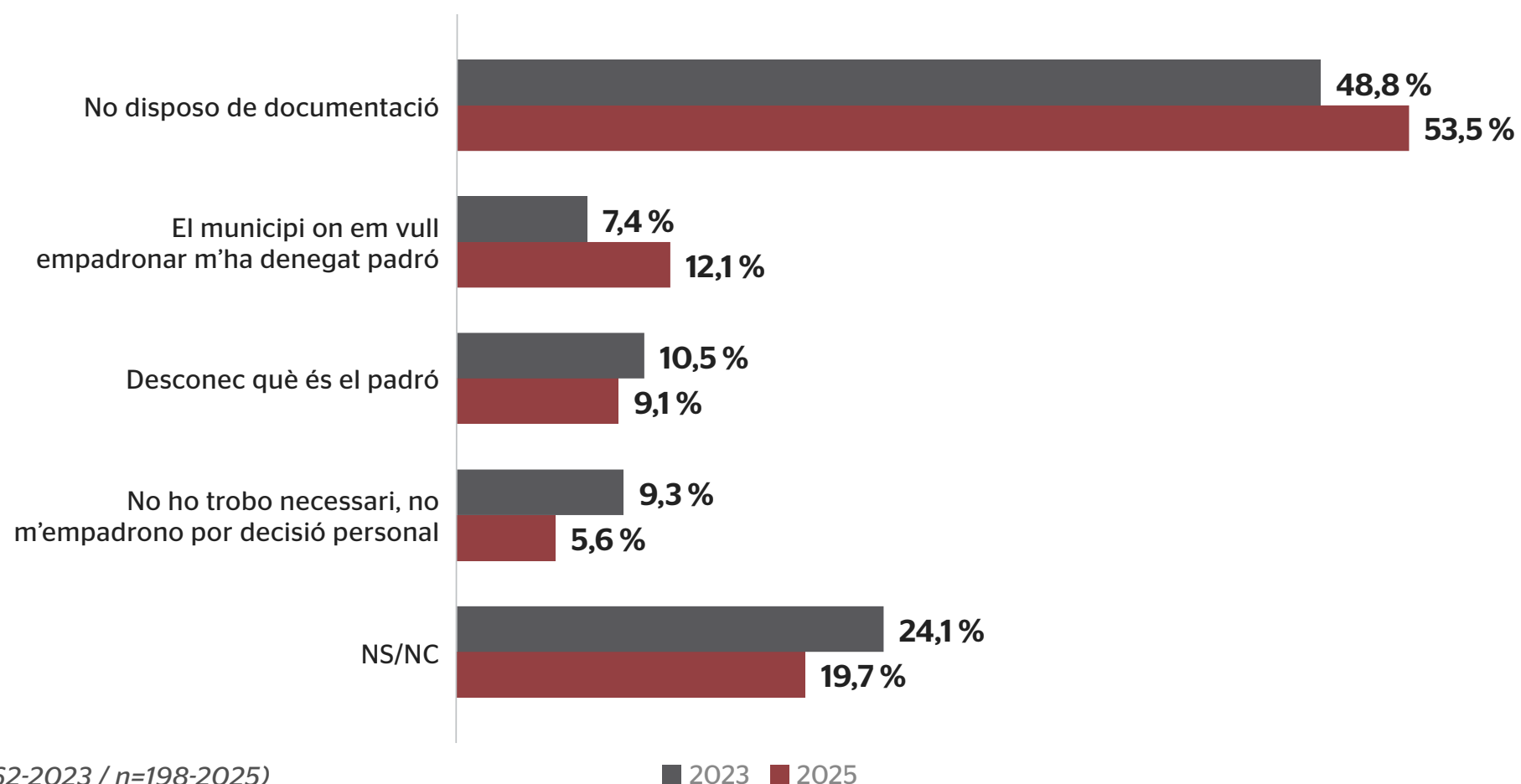
Respecte a l'any 2023, quan el 70,2 % de les persones estaven empadronades, veiem que baixa l'empadronament tant a Barcelona (del 57,5 % el 2023 al 53,1 % el 2025) com en altres municipis (del 12,7 % al 9,9 %, respectivament). **No hi ha una millora estructural clara en l'accés al padró.**

Estàs empadronat en algun municipi? (2023-2025)

Destaca que, de les persones entrevistades, un 9,9 % està empadronada a un altre municipi. **L'empadronament fora del municipi pot generar una exclusió administrativa de facto a l'hora d'accedir a serveis.**

Per quin motiu no estàs empadronat? (2023-2025)

(n=162-2023 / n=198-2025)

Si mirem els motius pels quals no s'està empadronat, **no disposar de la documentació necessària per empadronar-se és el motiu principal citat pel 53,5 % de les respostes;** per altra banda, la denegació per part del municipis també ha augmentat fins al 12,1 %. Per contra, i per trencar amb els estereotips, el motiu personal de persones que no es volen empadronar per decisió pròpia es redueix fins a 5,6 %. L'empadronament no depèn només de la voluntat de la persona, sinó també de les condicions administratives i institucionals que cada cop es converteixen en un obstacle més important d'accés a drets.

Així doncs, la normativa d'estrangeria i l'empadronament es mostren com dos factors d'exclusió de caràcter institucional que determinen en part les tendències del sensellarisme.

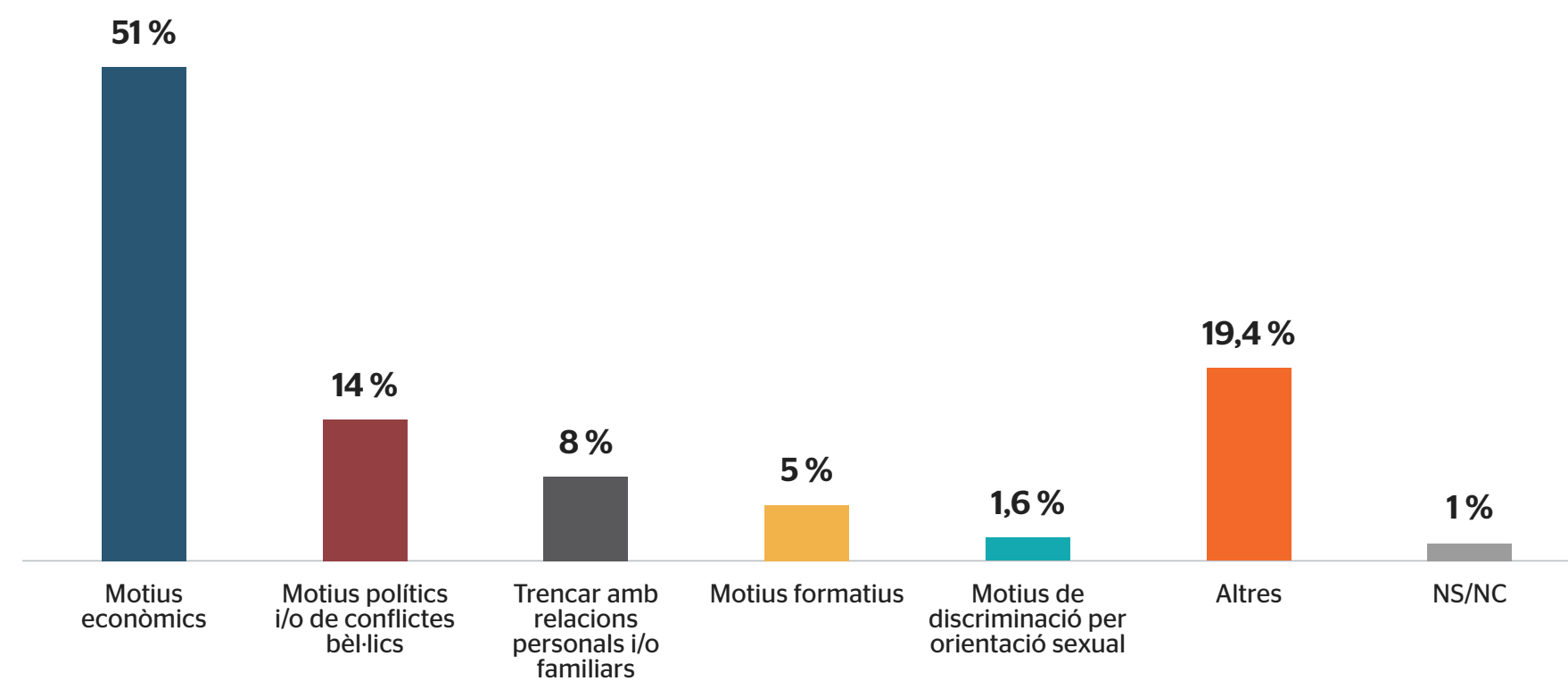
MOTIUS PER EMIGRAR

El 51 % de les persones nascudes a l'estranger van marxar del seu país per motius econòmics

El principal motiu identificat per marxar del país de naixement per a les persones estrangeres són **raons econòmiques** (51 %), tot i que prenen cada cop més rellevància les persones que marxen del seu país per raons de **conflictes polítics o bèl·lics** (14 %). Per al 61,5 % dels joves de 18 a 29 anys, els motius econòmics són el motiu principal. Per nacionalitat, podem veure com per al 53 % de les persones extracomunitàries, els motius econòmics són la raó principal, però els motius polítics i conflictes bèl·lics ho són per al 17 % de les persones extracomunitàries.

La categoria "Altres motius" és important (19,4 %) perquè sovint recull situacions complexes: trajectòries mixtes, fugides, pors i violències no categoritzades. Si hi afegim el trencament de relacions personals i/o familiars (8 %) o la discriminació per orientació sexual (1,6 %), podem concloure que **una part significativa de les persones estrangeres han marxat del seu país en contextos de vulnerabilitat o risc.**

Principal motiu pel qual les persones nascudes a l'estranger que viuen al carrer a Barcelona van marxar del seu país (2025)

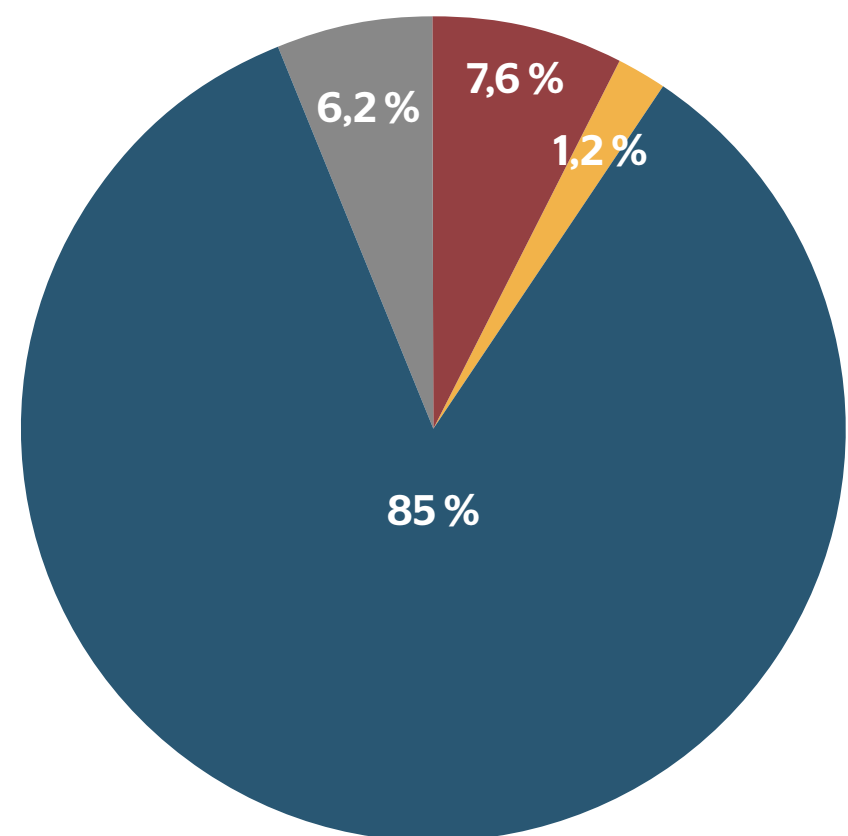
(n=496)

5 <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/770476/cetis-aborda-fenomen-del-sensellarisme-proposa-millorar-ne-coneixement-augmentar-prevencio-situar-l'habitatge-al-centre>

6 https://www.dsca.gob.es/sites/default/files/derechos-sociales/servicios-sociales/docs/Inf-final_RNs.2023_FIN.pdf

El 9 % de les persones entrevistades en situació de carrer havien tramitat una sol·licitud d'asil. **Un 7,6 % d'aquestes persones han demanat asil a l'Estat espanyol i estan esperant resolució i un 1,2 % ho ha sol·licitat a un altre país.**

Ets sol·licitant d'asil?

(n=581)

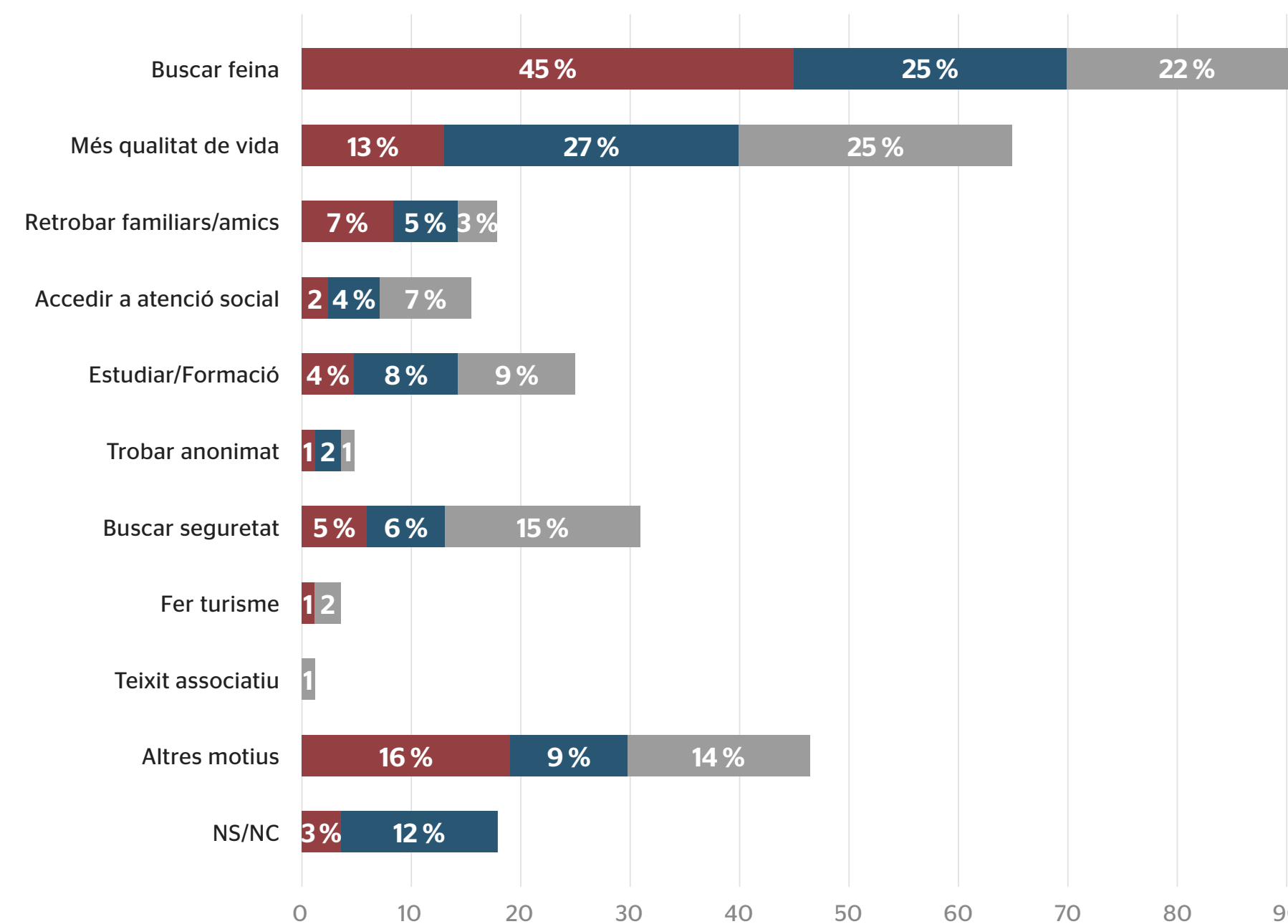
■ No ho soc ■ Sí, a Espanya ■ NS/NC ■ Sí, en un altre país

MOTIUS PER VENIR A BARCELONA

Els principals motius per venir a Barcelona són la recerca de feina i aconseguir més qualitat de vida

Coherent amb la projecció internacional de la ciutat, Barcelona es percep principalment com un espai d'oportunitat econòmica, però no només per atreure activitat empresarial i inversió, sinó per treballar-hi i viure-hi. De fet, aquesta és la primera, segona i tercera raó triada per venir a Barcelona. També ho és per aconseguir més qualitat de vida, és a dir, amb expectatives d'una millora global del nivell de vida i no només en l'aspecte laboral. Aquests són els motius principals amb diferència.

Motius pels quals les persones que viuen al carrer a Barcelona han vingut a la ciutat⁷. Percentatge. (2025)

(Primer/n=564 & Segon/n=407 & Tercer/n=212)

■ Primer ■ Segon ■ Tercer

Amb un pes molt menor, però significatiu qualitativament (sobretot en el tercer motiu), destaquen la cerca de seguretat (entesa com a seguretat física, menys violència...), la formació i l'accés a serveis socials, sanitaris i ajudes. Per tant, la ciutat també és percebuda com un espai de seguretat i d'accés a drets bàsics. Les xarxes familiars i formals no es demostren com a factors principals d'atracció a la ciutat.

En aquest sentit, **existeix un important desajust entre expectatives i realitat de les persones que avui es troben en situació de carrer a la ciutat de Barcelona.** Les persones venen amb projectes de vida, però es troben amb obstacles importants en el procés d'inclusió i esdevenen somnis trencats.

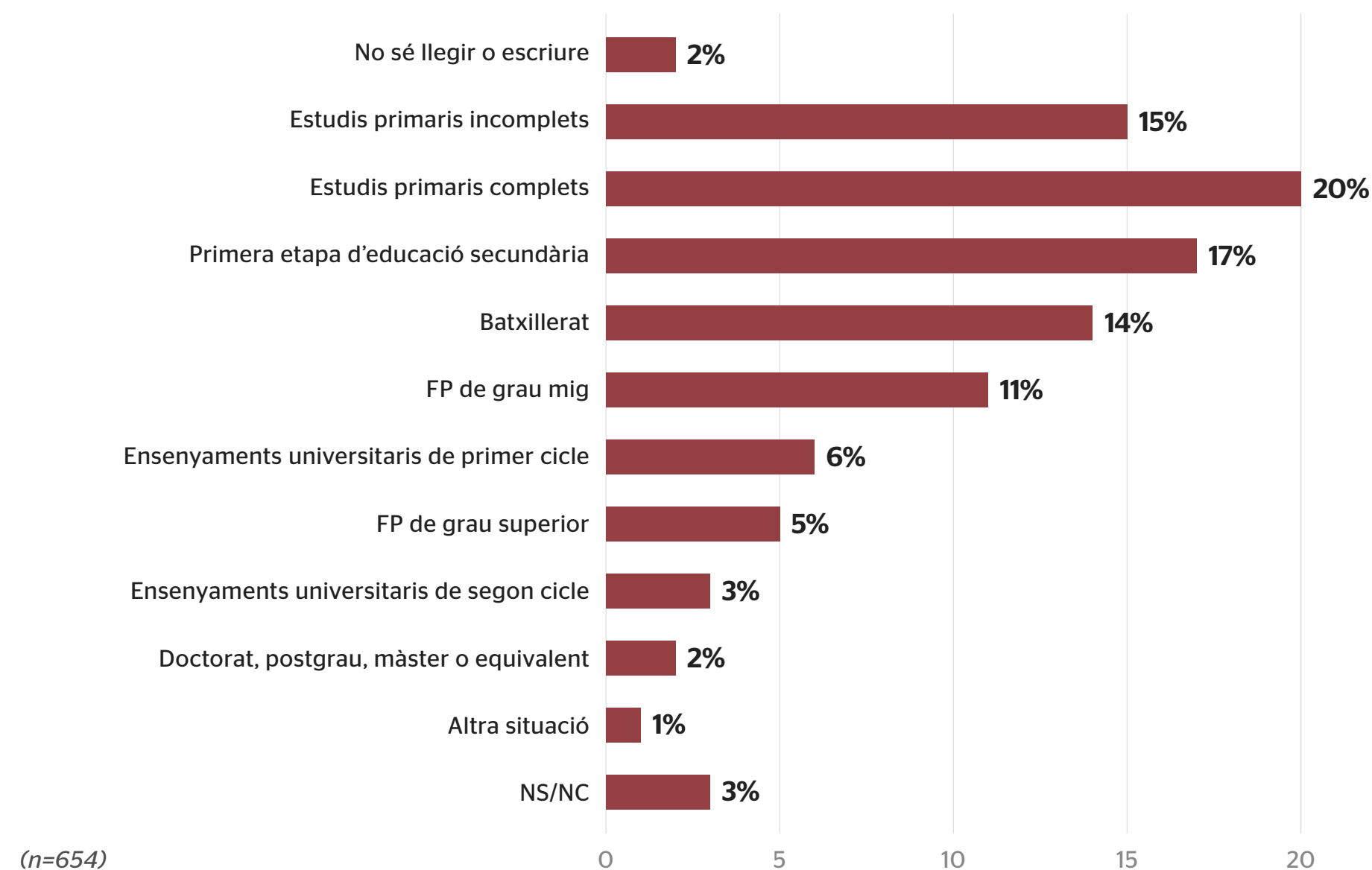
⁷ Pregunta dirigida a totes les persones que no han nascut a la ciutat. També a les que provenen d'altres municipis de Catalunya o l'Estat espanyol. Es podien indicar fins a tres motius diferents.

No disposar d'estudis primaris és un factor de risc de sensellarisme

La major part de les persones en situació de sensellarisme no ha accedit a estudis universitaris (80 %). Destaca que el 37 % no ha passat d'estudis primaris. D'aquests, un 2 % no sap llegir o escriure i un 15 % no va finalitzar els estudis primaris. Les persones amb estudis superiors o universitaris són minoritàries (16 %), però presents dins el sensellarisme.

Si analitzem les dades sobre els nivells formatius de les persones en situació de carrer enquestades, podem veure una presència més gran de persones amb nivells educatius bàsics. Tot i això, la presència de persones amb estudis universitaris indica que la formació, per si sola, no garanteix la protecció davant el sensellarisme, especialment en contextos marcats per barreres estructurals i institucionals com en l'accés al treball, l'habitatge i drets de ciutadania. No es pot establir una relació causal o probabilística directa entre el nivell de formació i el fet de viure al carrer, sinó que s'ha d'entendre com a factor de risc.

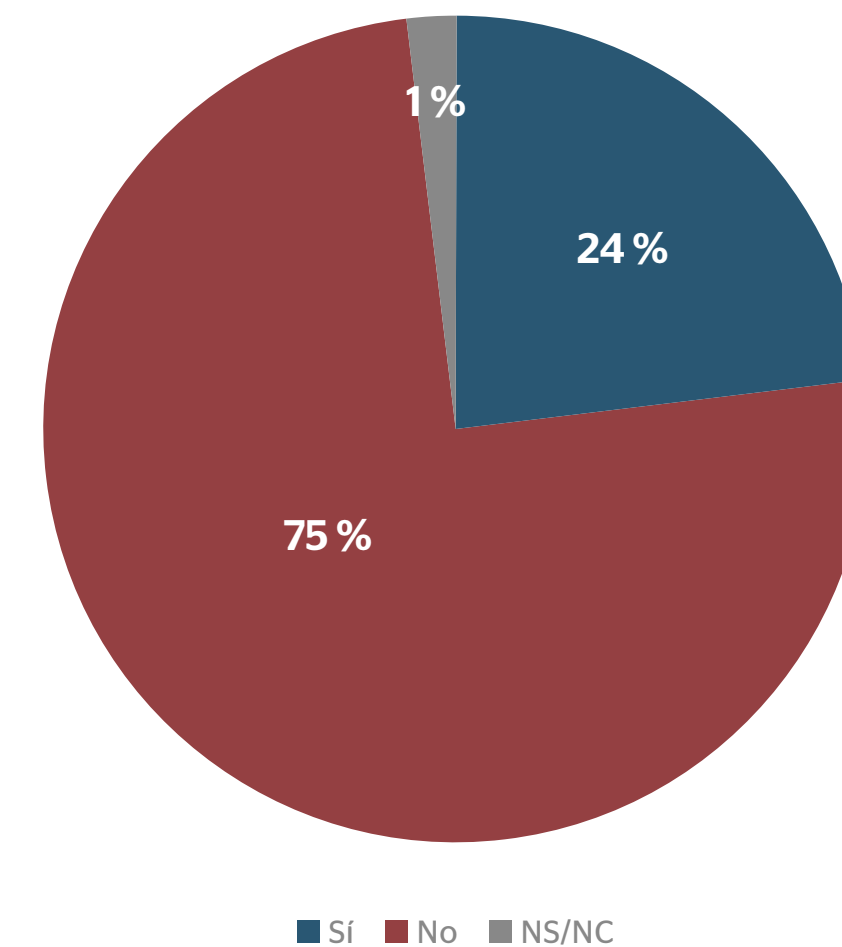
Nivell màxim d'estudis finalitzat per les persones que viuen al ras a Barcelona (2025)

3 de cada 4 persones que viuen al carrer no tenen ingressos regulars

El 75% de les persones en situació de carrer no disposen d'una font estable d'ingressos. L'absència d'ingressos regulars és un factor central en la persistència del sensellarisme. Aquesta és una diferència important entre les persones sense llar que es troben allotjades als recursos de la xarxa d'atenció al sensellarisme a Barcelona, on la proporció de persones sense ingressos se situa en el 46 %.⁸

Persones que viuen al carrer a Barcelona segons si tenen ingressos regularment (2025)

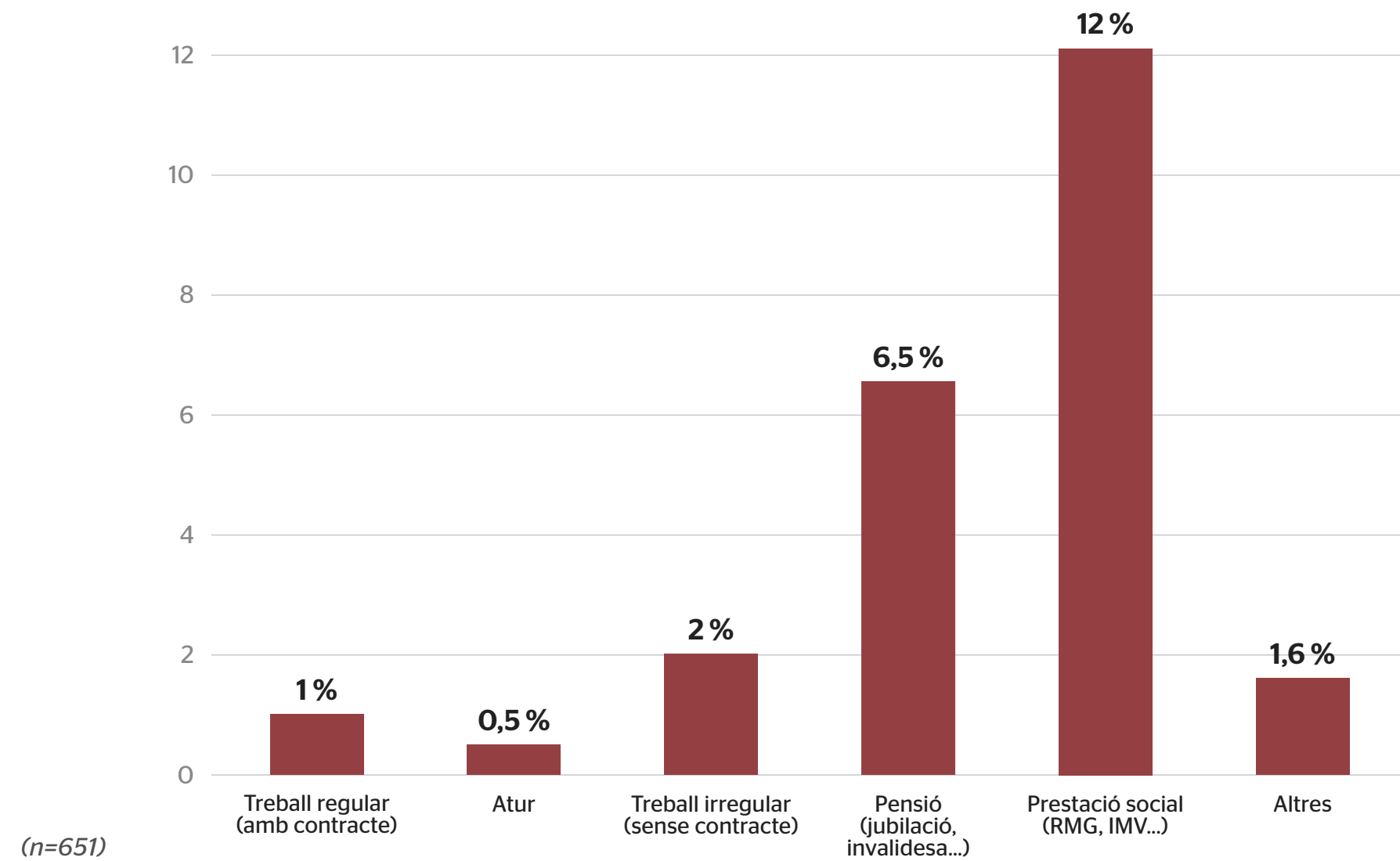
(n=651)

Entre aquelles persones que sí que tenen ingressos, la principal font són les prestacions socials (un 55 % de les persones que han respost que sí, en tenen). **Les persones que reben prestacions socials respecte al total de persones que van respondre la pregunta dels ingressos (n=651) representen un 12 %.** Les persones que reben algun tipus de pensió respecte al total són el 6,5 %.

Per contra, l'accés a treball formal és residual (1 %) i l'accés a treball informal, molt reduït (2 %); és a dir, **si vius al carrer és molt difícil poder mantenir una feina.**

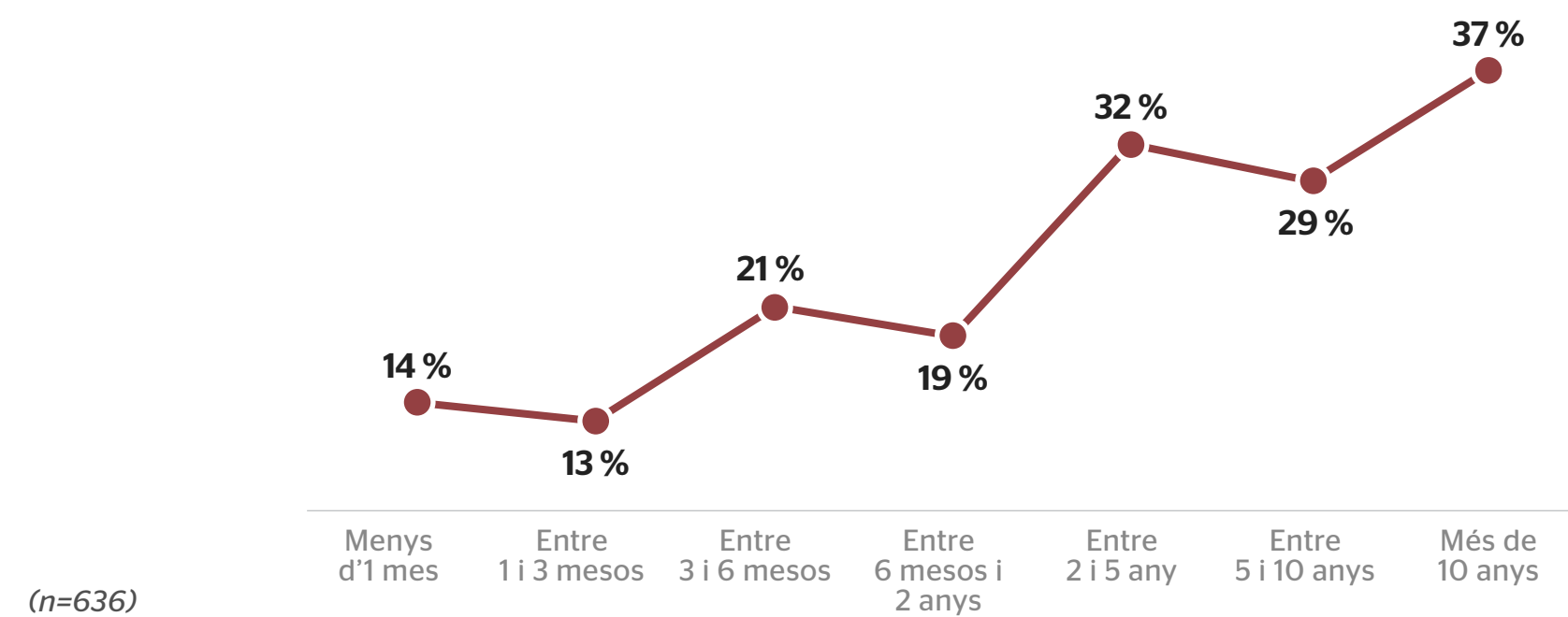
⁸ <https://www.barcelona.cat/barcelonainclusiva/ca/2024/10/DiagnosiXAPSL2024web.pdf>

Quin és l'origen dels ingressos que tenen les persones que viuen al carrer a Barcelona? (2025)

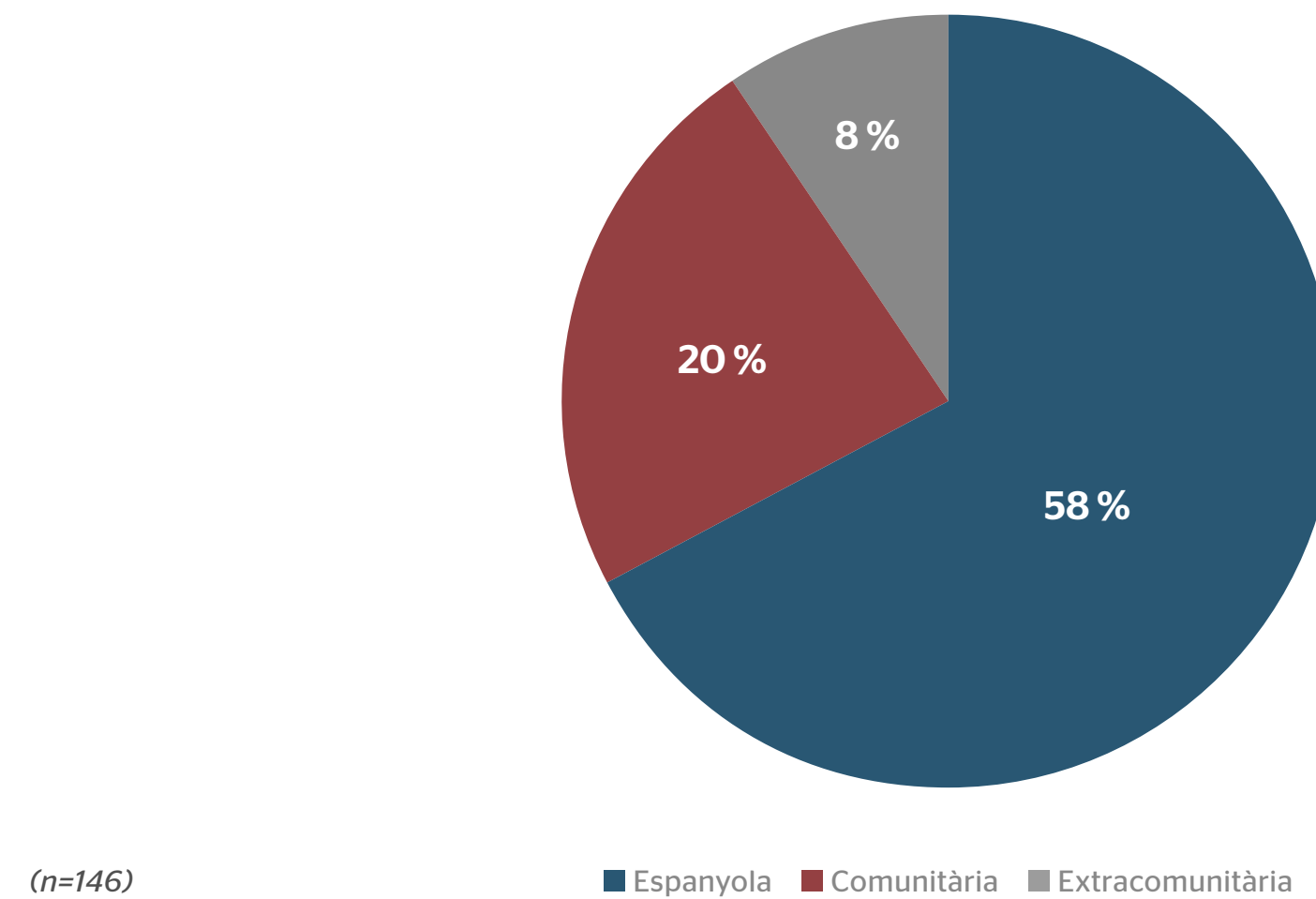
Aquestes dades indiquen que les persones en situació de carrer es troben amb una manca d'habitatge i allotjament estable, però també amb la manca d'accés al mercat laboral. **Les ajudes socials són les úniques que permeten sobreviure a una part d'elles, si bé no garanteixen que les persones puguin sortir del carrer.**

Persones que tenen ingressos, segons el temps que fa que viuen al carrer (2025)

És important destacar que **majoritàriament les persones en situació de carrer amb ingressos regulars són les persones amb nacionalitat espanyola** (58 %) i les que menys són les persones amb nacionalitats extracomunitàries (8 %).

Persones en situació de carrer amb ingressos regulars, segons nacionalitat (2025)

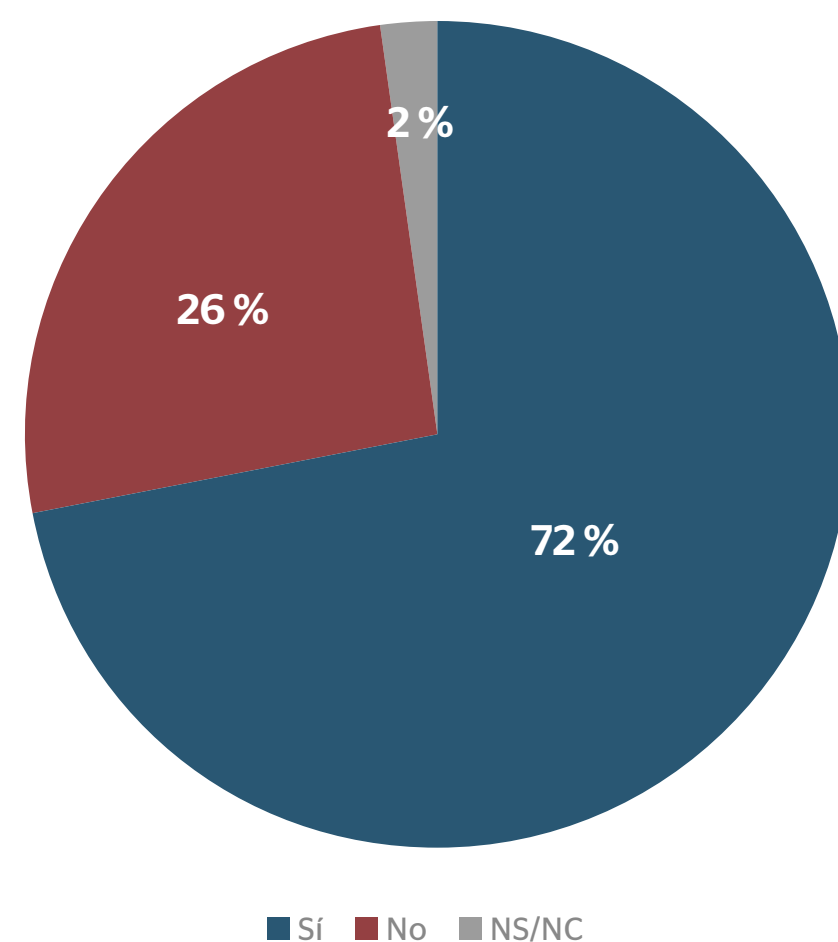

Un 26 % de les persones que viuen al carrer no poden cobrir les necessitats més bàsiques

Viure al carrer implica dificultats sistemàtiques per cobrir necessitats bàsiques quotidianes. A l'enquesta es pregunta sobre la percepció de poder cobrir necessitats bàsiques com dutxar-se, canviar-se de roba, descansar, menjar i similars, partint de la base que cap d'aquestes persones té la necessitat d'allotjament coberta.

Així, el 72 % de les persones en situació de carrer enquestades (el mateix percentatge de l'any 2023) consideren que poden satisfer necessitats bàsiques com alimentar-se o accedir a serveis higiènics.

Persones que viuen al carrer a Barcelona, segons si poden cobrir les seves necessitats més bàsiques (2025)

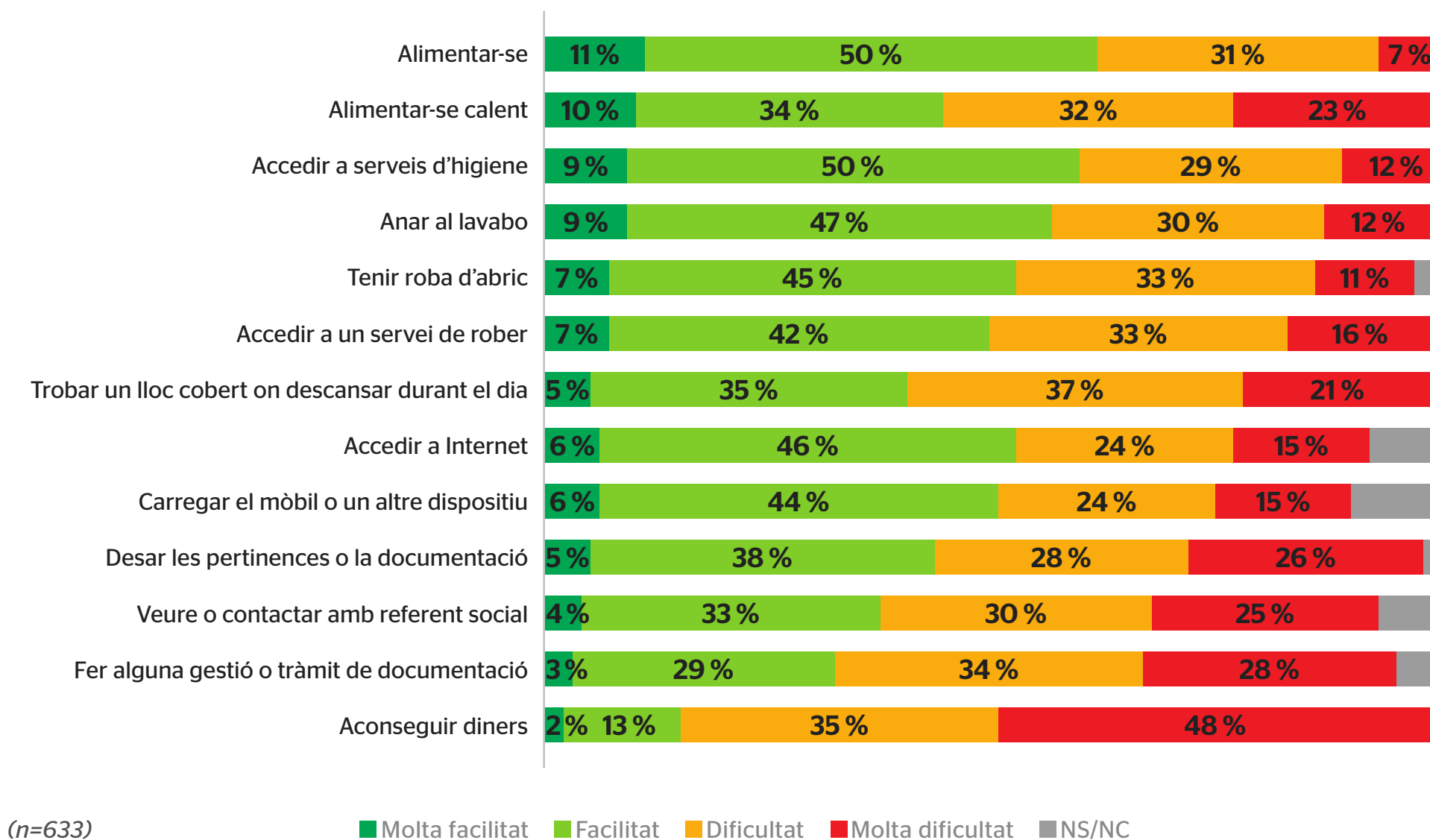
(n=633)

La necessitat fisiològica més vulnerada és el descans. No només perquè es troben en situació de carrer a les nits, sinó perquè **el 58 % declara tenir dificultat o molta dificultat per trobar un lloc cobert per descansar durant el dia.**

Si bé alimentar-se és una necessitat que el 62 % de les persones declaren poder fer amb facilitat o molta facilitat, no passa el mateix **quan parlem de menjar calent: el 54,7 % declara trobar-ho difícil o molt difícil.**

Accedir a serveis higiènics, anar al lavabo o vestir-se es valoren com activitats fàcils o molt fàcils.

Persones que viuen al carrer a Barcelona, segons si poden cobrir les seves necessitats més bàsiques (2025)

(n=633)

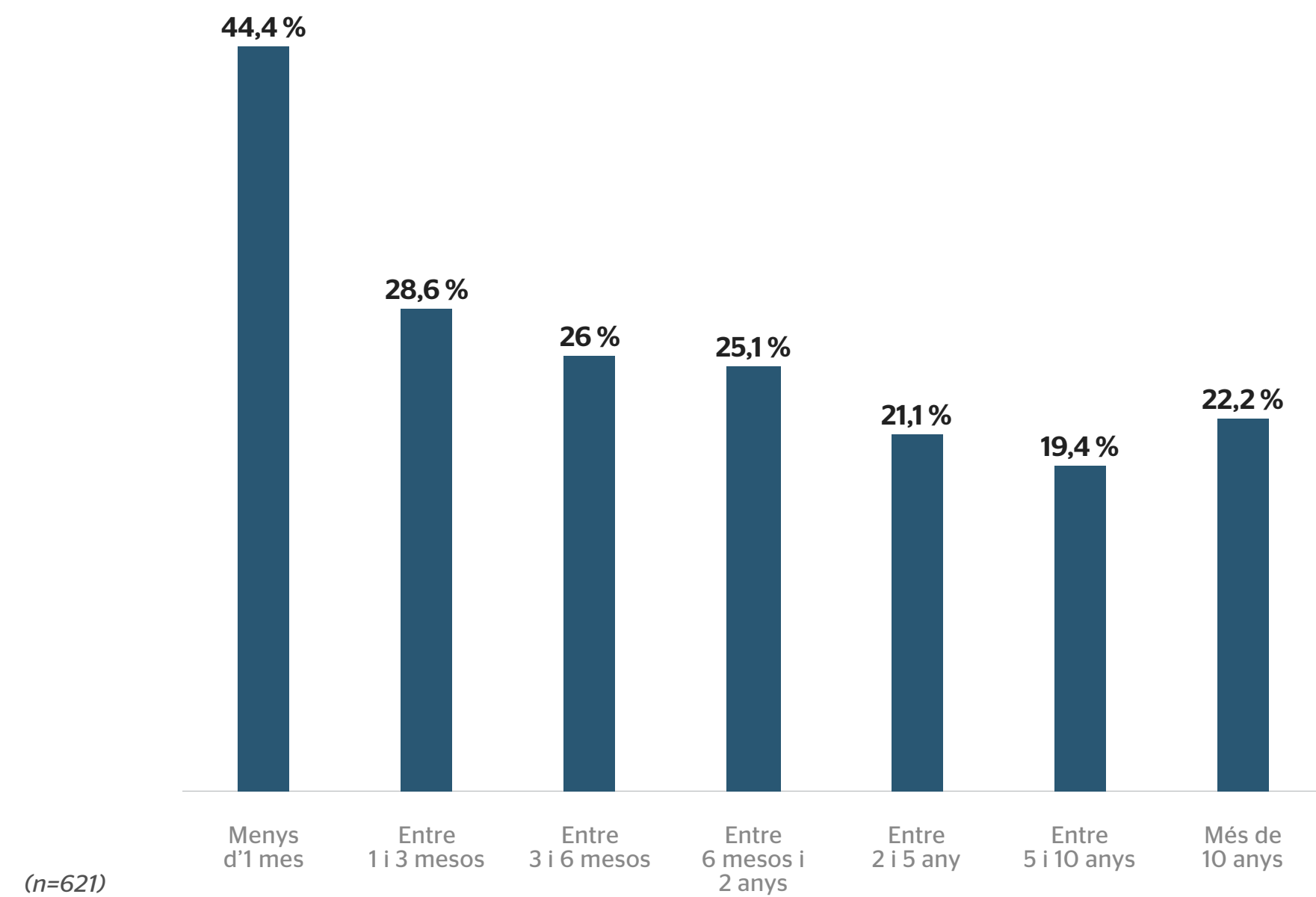
Assumint que no disposen d'un espai segur on desenvolupar les seves activitats quotidianes, **destaca la dificultat d'aconseguir diners (83 %), què és amb distància la més complicada i l'única en què la categoria 'molta dificultat' (48 %) supera la de 'dificultat' (35 %) per tretze punts percentuals.**

Que desar les pertinences o la documentació es valori com una acció a fer amb dificultat o molta dificultat **per a un 54 %** de les persones enquestades és molt preocupant, perquè **la pèrdua de documentació reforça l'exclusió administrativa.**

La dificultat i la molta dificultat de veure o **contactar amb la seva referent social (55%) o fer una gestió o tràmit documental (62 %)** ens mostra que, a la pràctica, l'accés als drets és complicat d'exercir.

Alhora és important apuntar que les persones que fa menys temps que viuen al carrer són les que menys poden cobrir les seves necessitats bàsiques.

Persones que viuen al carrer a Barcelona que no tenen cobertes les necessitats bàsiques, segons el temps que fa que viuen al carrer (2025)

2. Trajectòries residencials i situacions de carrer

L'estudi de les trajectòries de sensellarisme és essencial perquè permet entendre el sensellarisme no com un estat fix, sinó com un procés dinàmic d'entrades i sortides dins d'un context d'exclusió residencial i social. La pregunta central deixa de ser "qui és una persona sense llar?" i passa a ser "com, quan i per què una persona entra, es manté o surt del sensellarisme?"

ESTE MERCADO
ESTA
CLIMATIZADO
EL MUNICIPIO DE BARCELONA

Entrar al sensellarisme és la transició des d'una situació d'habitatge estable cap a una situació d'exclusió residencial o manca d'habitatge adequat. La **sortida del sensellarisme** és el procés mitjançant el qual una persona accedeix a condicions d'habitatge més estables, segures, assequibles i adequades. La recerca contemporània⁹ insisteix que una persona pot estar en situació de sensellarisme sense dormir al carrer i que sortir del carrer no equival necessàriament a sortir del sensellarisme.

En aquesta enquesta ens centrem en l'anàlisi de les trajectòries vinculades específicament a la situació de carrer i explorem tant les entrades i sortides de l'espai públic com els processos de cronificació i recurrència dels episodis de carrer.

Aquesta aproximació parteix de la idea que dormir al carrer constitueix una expressió greu i visible de l'exclusió residencial, però també un procés dinàmic marcat per transicions, interrupcions i retorns. Aquest enfocament permet identificar processos de vulnerabilitat acumulativa, riscos de cronificació i possibles espais de prevenció i intervenció abans que les trajectòries d'exclusió residencial es consolidin.

El sensellarisme s'ha d'entendre com un fenomen multicausal en el qual interactuen factors estructurals, institucionals, relacionals i personals. Les causes de fons són estructurals – manca d'habitatge assequible, precarietat econòmica, processos migratoris –, mentre que els factors institucionals expliquen la capacitat (o incapacitat) del sistema públic per prevenir i resoldre la situació. Els factors relacionals i personals, tot i ser rellevants en les trajectòries individuals, actuen sobretot com a elements que modulen o agreugen el problema. En cada nivell hi operen factors de risc o vulnerabilitat (de caràcter acumulatiu) i factors desencadenants (esdeveniments crítics com els desnonaments o les sortides d'institucions) que precipiten la pèrdua d'habitatge o allotjament estable en un moment o altre.

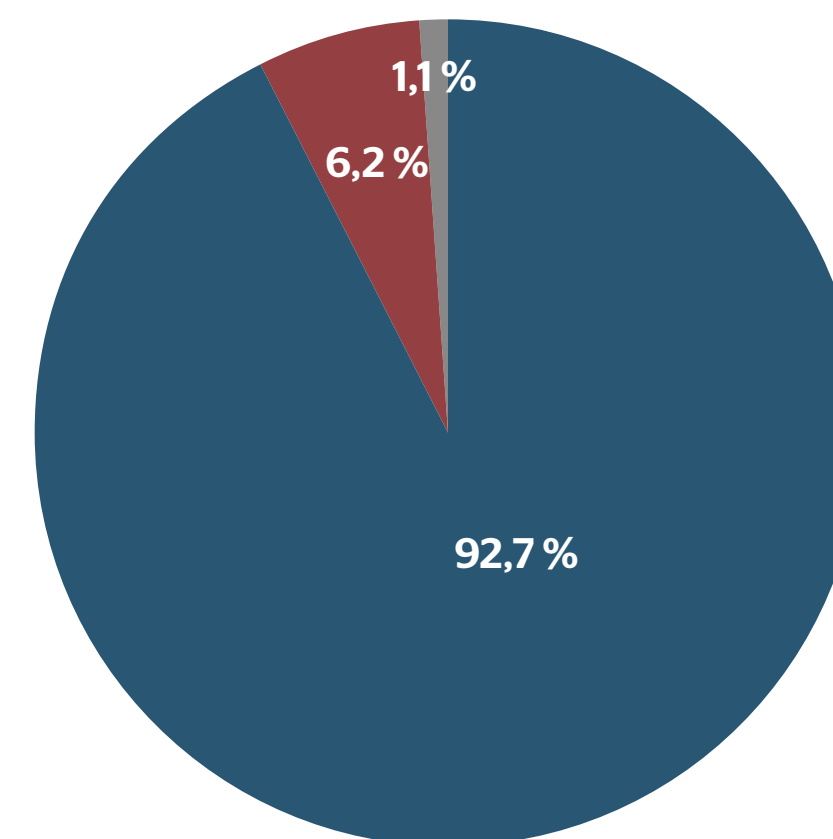
Per aquest motiu, en les ciències socials, determinar una única causa implica un enfocament reduccionista que no explica la profunditat de la problemàtica i, alhora, aquesta pot variar en el temps.

Segons les respostes, pràcticament la totalitat de les persones en situació de carrer han viscut abans en un habitatge o allotjament estable (92,7 %) al llarg de la seva vida.

El sensellarisme i el carrer no són un punt d'inici, sinó el resultat d'un procés d'exclusió residencial que recull un contínuum de situacions residencials precàries. **Trobar-se en situació de carrer no s'esdevé per una sola causa ni per casualitat.**

⁹ Edgar, B., Doherty, J. & Meert, H. (2004). Third Review of Statistics on Homelessness in Europe: Developing an Operational Definition of Homelessness. Brussels: FEANTSA.
Busch-Geertsema, V. et al. (2010). Homelessness and Homeless Policies in Europe: Lessons from Research. Brussels: FEANTSA.

Has tingut durant la teva vida un habitatge o allotjament estable?

(n=660)

■ Sí ■ No ■ NS/NC

ENTRADES A LA SITUACIÓ DE CARRER

Haver migrat i els problemes relacionats amb l'habitatge són els principals motius per viure al carrer

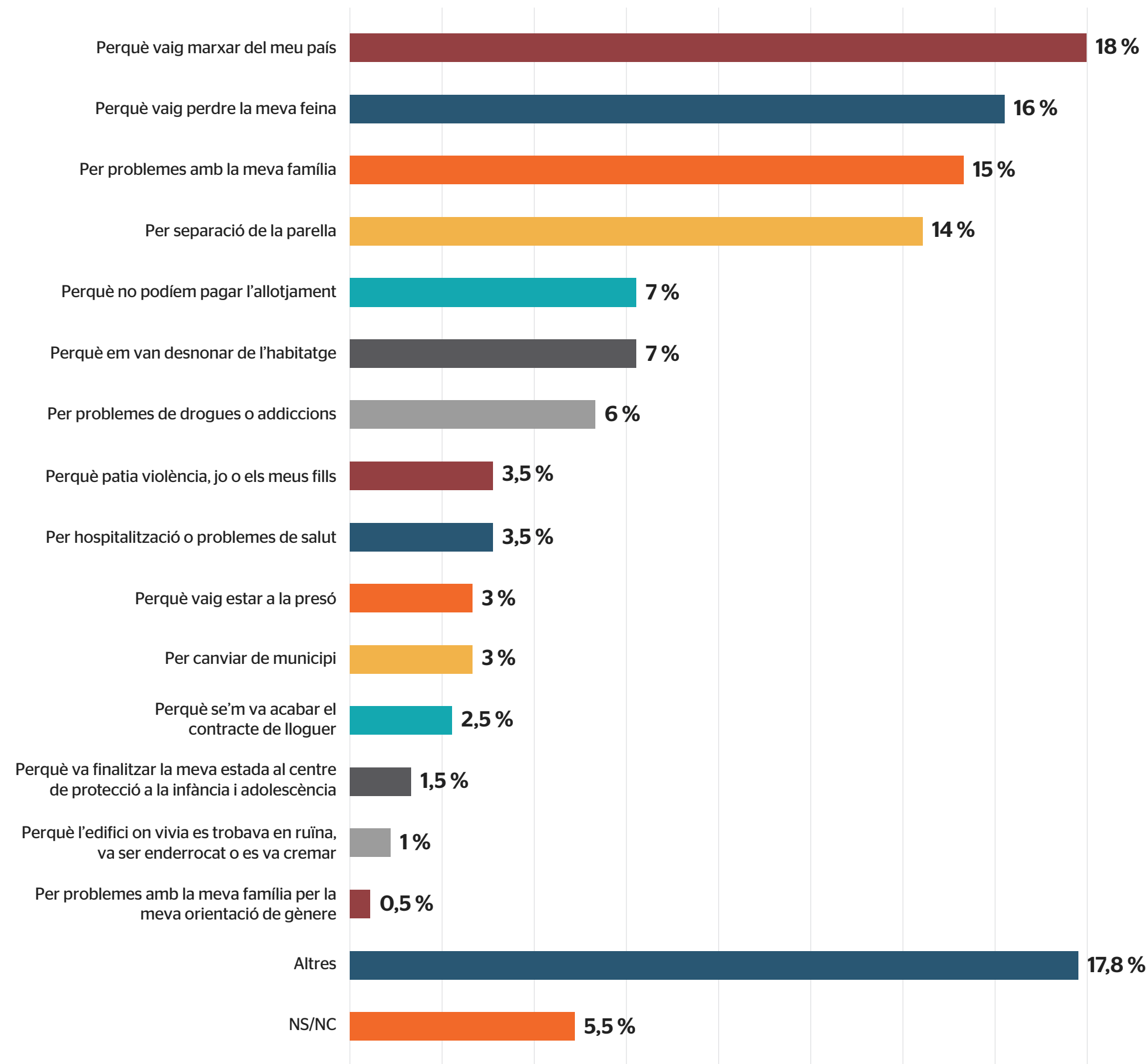
Al llarg dels anys hi ha hagut quatre motius principals pels quals les persones en situació de carrer ens han explicat que van perdre el darrer habitatge o allotjament estable on vivien: problemes relacionats amb l'habitatge, la feina, la família o els processos migratoris.

Enguany, els factors relacionats amb problemàtiques d'habitatge i els processos migratoris se situen com els principals motius expressats. **Aquests motius poden coexistir dins una mateixa trajectòria.**

- Processos migratoris (18 %)
- Problemes relacionats amb l'habitatge (18 %)
- Quedar-se sense feina (16 %)

Els problemes amb l'habitatge recullen situacions diverses: desnonaments, no poder pagar l'allotjament o la finalització del contracte. Abandonar el darrer habitatge o allotjament estable per causes relacionals (problemes amb la família o separació de la parella) també és un motiu rellevant.

Per quin motiu han abandonat l'últim habitatge o allotjament estable on han viscut. Resposta múltiple (2025)¹⁰

(n=667)

Les trajectòries que porten les persones a viure al carrer combinen pèrdua d'habitatge, situacions d'inseguretat residencial i errors en els sistemes de protecció.

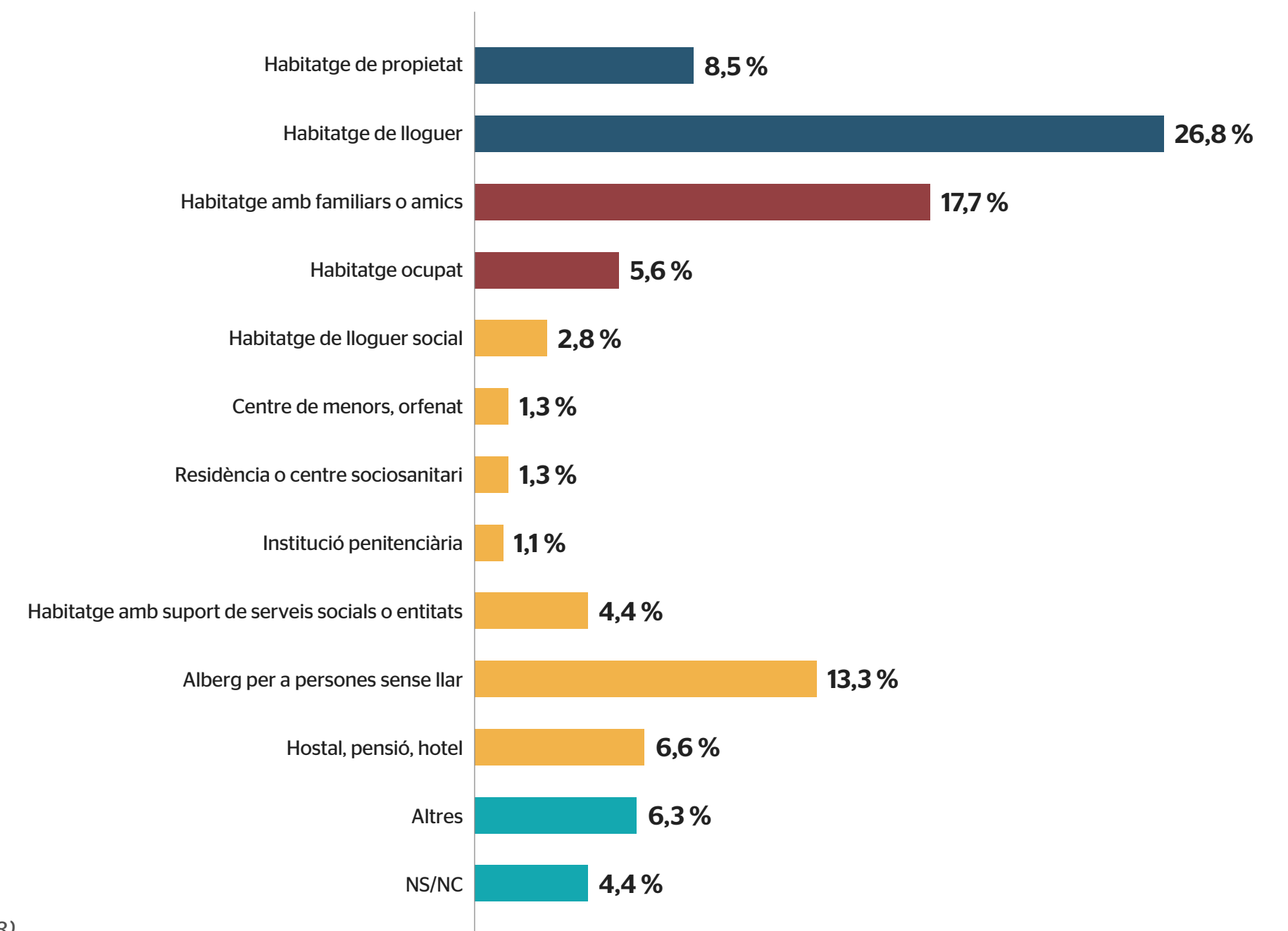
¹⁰ Únicament entre persones que han tingut un habitatge o allotjament estable en algun moment de la seva vida.

Un 35,3 % de les persones declaren que el darrer habitatge o allotjament estable en el qual van estar era dins el mercat formal d'habitatge, en què el lloguer era la tinença principal (26,8 %) a gran distància de la propietat (8,5 %).

La pèrdua d'un habitatge en el mercat privat de lloguer és una de les principals vies d'entrada al carrer. **El mercat de lloguer es consolida com un factor generador d'inestabilitat que obre vies d'entrada a situacions de sensellarisme i exclusió residencial.** Tot i això, el 8,5 % de les persones que declaren que el seu darrer habitatge o allotjament estable era un habitatge de propietat ens diu que el sensellarisme també afecta trajectòries més estabilitzades i pot ser resultat de processos de ruptura vital.

Les situacions d'habitatge insegur representen un 23,3 %. Això ens diu que **moltes persones ja es trobaven en situacions d'exclusió residencial abans d'arribar al carrer**, com, per exemple, viure amb familiars o amistats sense contracte (17,7 %) o viure en habitatge ocupat (5,6 %).

En quin tipus d'allotjament vas estar? (2025)

(n=638)

L'anàlisi de les trajectòries del sensellarisme **evidencia també la manca de polítiques preventives per a població en situacions de risc i per a persones que ja han viscut processos de sensellarisme**, que tinguin l'objectiu d'evitar que els episodis de carrer es repeteixin o que, si més no, durin el menys possible.

La temporalitat dels recursos residencials per a persones sense llar fa que les persones en situació de carrer hagin passat per albergs (13,3 %), hostals i pensions (6,6 %) o habitatges amb suport de serveis socials o entitats (4,4 %). És a dir, **un 24,3 % de les persones han estat en recursos residencials temporals i han anat, o retornat, a una situació de carrer**. Aquest fet apunta a un marge de millora en la política pública alhora d'oferir recursos residencials estables.

En definitiva, l'anàlisi mostra que més d'un terç de les persones en situació de sensellarisme provenen del mercat formal de l'habitatge, especialment del lloguer, fet que evidencia la dificultat de mantenir-lo en contextos de vulnerabilitat. Paral·lelament, una part significativa ja es trobava en situacions d'exclusió residencial, com viure amb familiars o en habitatges ocupats, o bé havia passat per recursos de la xarxa d'atenció. **Aquestes dades confirmen que el sensellarisme és el resultat d'un procés de pèrdua progressiva d'habitatge i d'insuficiència dels mecanismes de prevenció.**

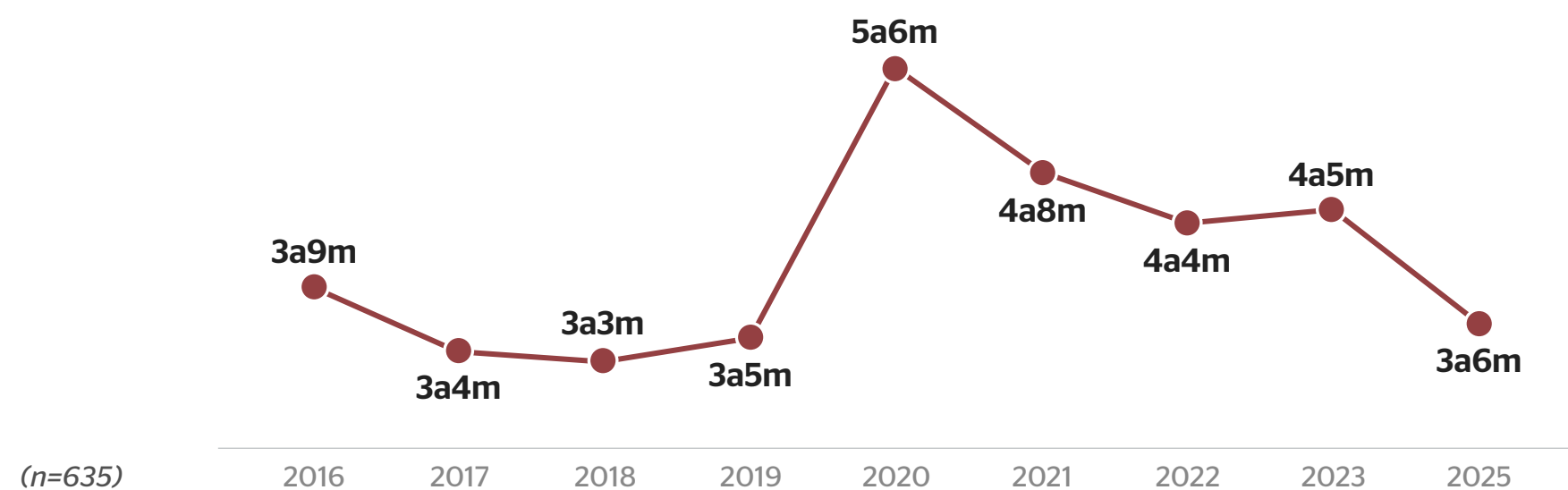
CRONIFICACIÓ AL CARRER

1 de cada 6 persones fa més de 5 anys que viu al carrer

Existeixen diferents definicions internacionals sobre el sensellarisme cronificat, però a Espanya, la Llei d'habitatge estatal el defineix com aquella situació en què la manca d'habitatge es prolonga durant un període de temps igual o superior a un any, de manera continuada o intermitent.

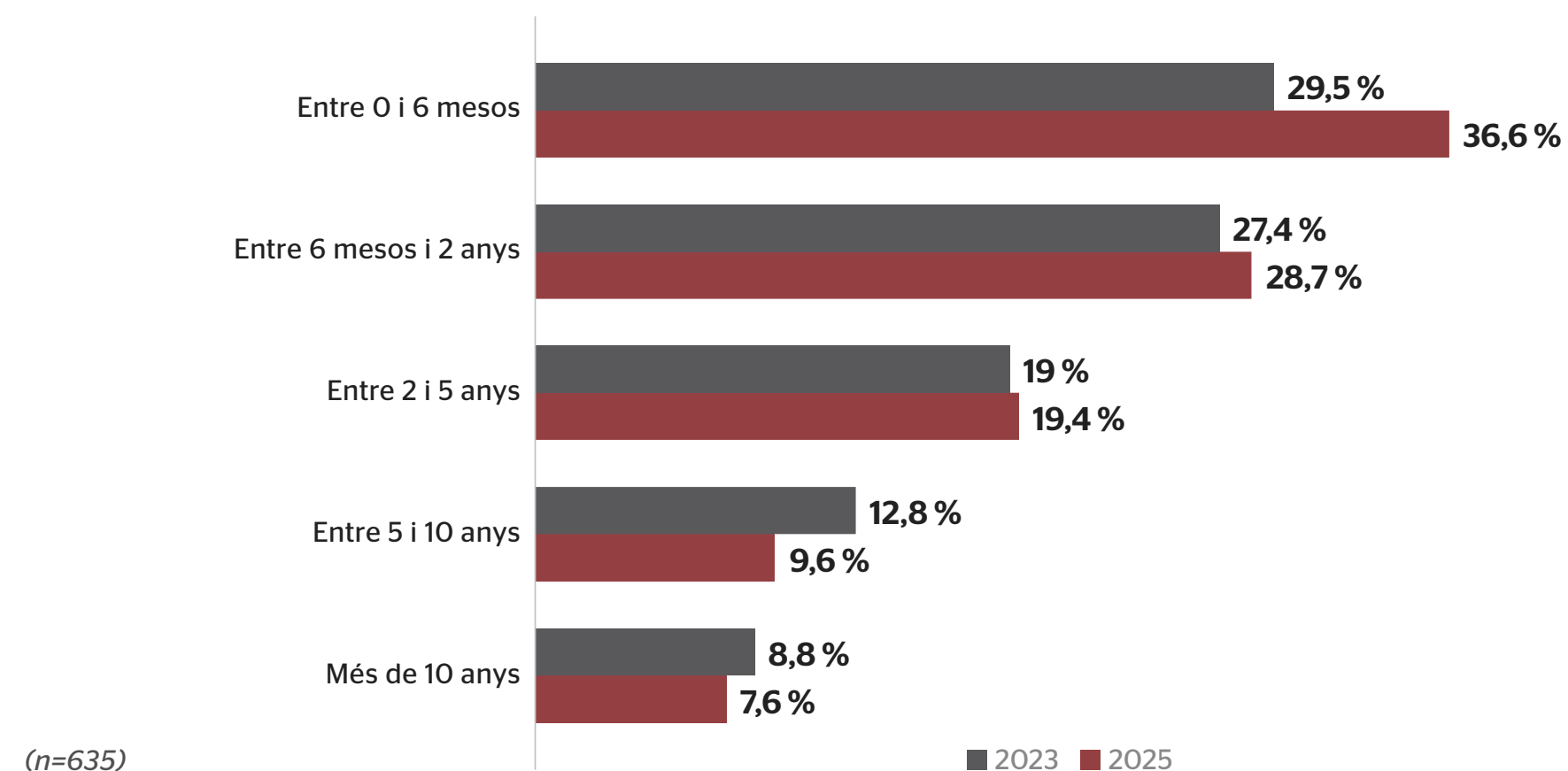
El temps al carrer a la ciutat de Barcelona ha disminuït progressivament després del pic de la pandèmia de l'any 2020, però es manté en nivells elevats, en 3 anys i 6 mesos.

Quant temps fa que viuen al carrer les persones que dormen al ras a Barcelona? Mitjana. Anys i mesos (2016-2025)

En el següent gràfic veiem com **la mitjana de temps baixa lleugerament perquè hi entren més persones noves, no perquè desaparegui la cronificació.**

Temps al carrer a Barcelona (2023-2025)

El gràfic anterior ens mostra que **creixen les situacions recents de sensellarisme**, fet que implica una reducció de la cronificació, tot i que encara continua sent significativa: **1 de cada 6 persones fa més de 5 anys que viu al carrer**. Existeix un nucli estructural de persones que fa entre 2 i 5 anys que viu al carrer i que es manté pràcticament igual (19 %).

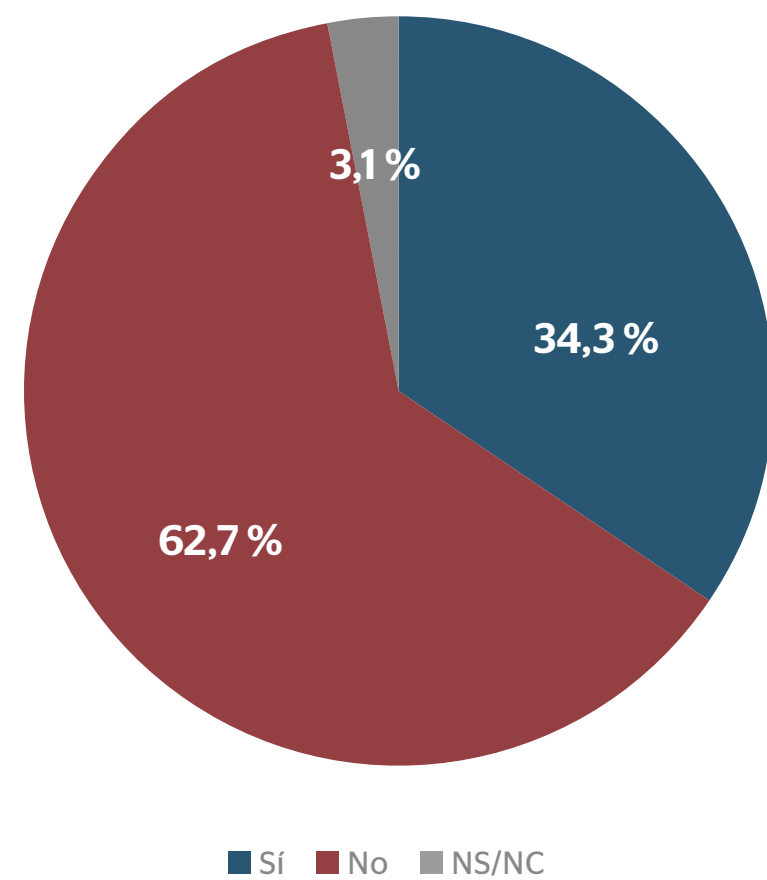
Així doncs, l'evolució del temps al carrer mostra **una doble dinàmica del sensellarisme a Barcelona**. D'una banda, **augmenten les situacions recents**, amb un increment significatiu de les persones que porten menys de 6 mesos al carrer. De l'altra, tot i una lleugera reducció, **persisteixen situacions de cronificació**, amb una part rellevant de persones que fa més de 5 anys que hi són.

Aquesta coexistència posa de manifest les dificultats del sistema tant per prevenir l'entrada al carrer com per garantir processos de sortida per a les persones amb trajectòries més llargues.

L'anàlisi de la recurrència posa de manifest les dificultats per consolidar processos de sortida estables i la necessitat de reforçar mecanismes de prevenció de retorn al carrer (el que s'anomena *prevenció terciària*).

El 34,3 % de les persones que viuen al ras han viscut altres episodis de sensellarisme al llarg de la seva vida, fet que evidencia que el sensellarisme no és una situació puntual, sinó que pot ser recurrent en determinades trajectòries.

Al llarg de la teva vida, has viscut altres cops al carrer? (2025)

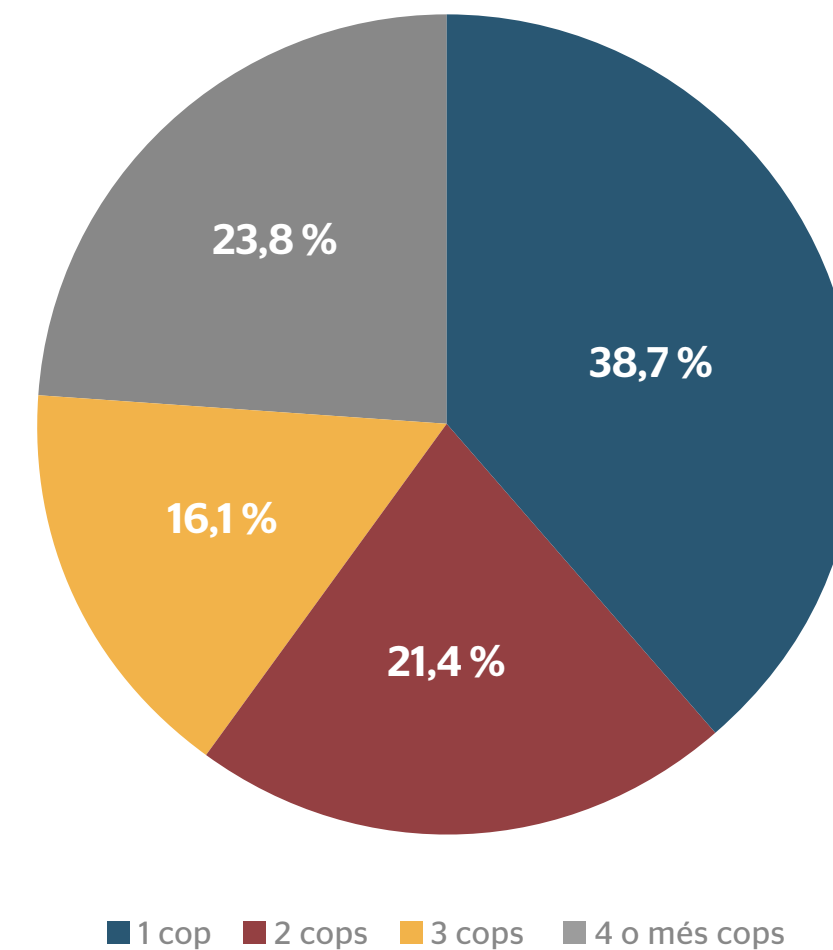
(n=651)

El 62,7 % de les persones en situació de carrer no han viscut episodis previs de carrer, fet que indica que **una part majoritària es troba en aquesta situació per primera vegada**. Aquesta dada suggereix l'existència de noves trajectòries d'entrada al sensellarisme i posa de manifest la importància de reforçar les polítiques de prevenció i d'intervenció precoç per evitar-ne la cronificació.

Alhora podem afirmar que **el sensellarisme no només es repeteix, sinó que en alguns casos esdevé una trajectòria cíclica** perquè entre les persones que van respondre que havien viscut altres cops al carrer (n=168), el 38,7 % n'havien viscut un episodi anterior, el 21,4 % dos episodis, el 16,1 % tres episodis i el 23,8 % quatre o més episodis.

En conjunt, la majoria de les persones que han viscut episodis previs ha tornat al carrer més d'una vegada (61,3%), i gairebé un 40% n'han experimentat tres o més episodis.

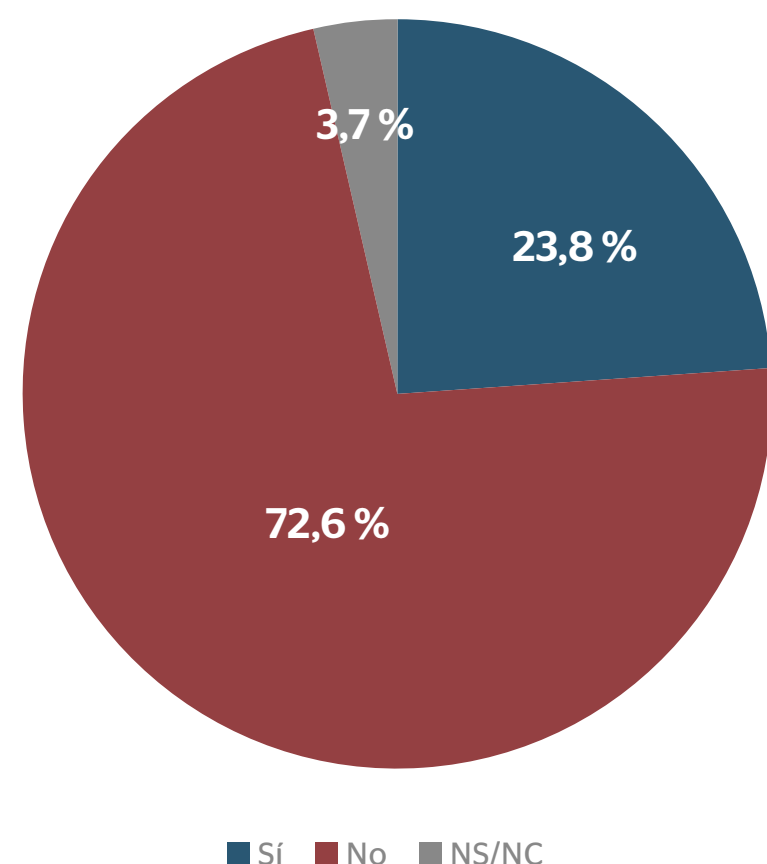
Al llarg de la teva vida, has viscut altres cops al carrer? (2025)

(n=168)

L'expectativa de sortir del carrer és un element clau per mantenir una esperança que ajudi a suportar aquesta situació, però **només una de cada quatre persones en situació de carrer entrevistades té una sortida prevista**. Així doncs, la realitat és que l'accés a solucions residencials és limitat i no arriba a la majoria de persones, de manera que moltes no tenen un procés de sortida activat ni l'expectativa d'aconseguir-lo.

Et trobes en espera d'anar a algun habitatge o allotjament?

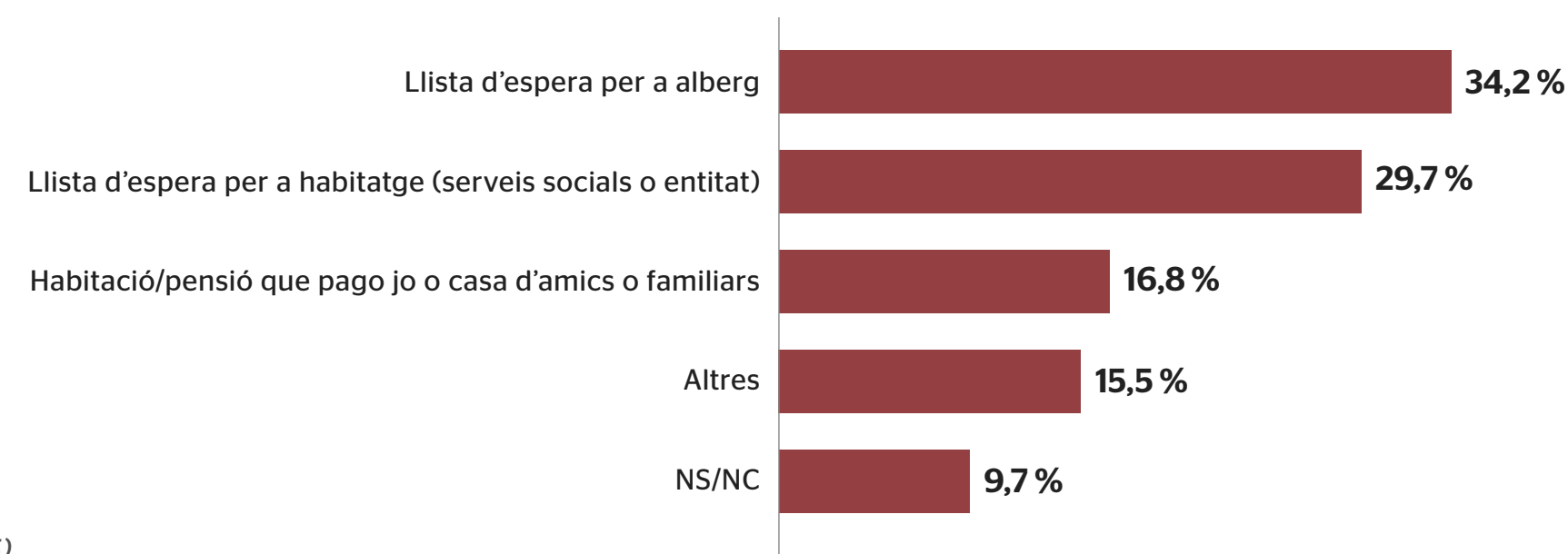

(n=656)

Respecte a la recerca anterior, aquesta dada mostra un empitjorament de 4,3 punts, ja que passa del 28,1 % (2023) al 23,8 % (2025). Per tant, disminueix el percentatge de persones amb una sortida en marxa i augmenten les persones sense sortida (del 67,7 % el 2023, al 72,6 % el 2025). En aquest sentit, **empitjora l'accés a itineraris de sortida del carrer**.

El problema no és només començar a viure al carrer i quedar-s'hi; és també que sortir-ne no està garantit.

En quin tipus d'habitatge o allotjament estàs a l'espera d'anar a viure?

(n=155)

Segons les persones enquestades en situació de carrer, **si s'aconsegueix entrar en la llista d'espera d'un allotjament o habitatge, majoritàriament (51 %) és per anar a solucions temporals (34,2 %), com albergs, o precàries (16,8 %), com pensions o habitacions**.

El fet que augmentin les entrades recents (temps al carrer), però disminueixin les sortides en marxa, ens indica que el sistema no està absorbint la totalitat de les noves entrades, però sobretot **ens adverteix d'un risc de cronificació futura a mitjà termini**.

Segons l'última diagnosi de la XAPSELL (2024), "el 35,3 % de les persones ateses s'allotjaven en un centre residencial, el 41,6 % en un habitatge (compartit o individual) i el 23 % en una habitació o una pensió pagada per una entitat social o per serveis municipals. Tot i que el creixement de les places disponibles s'ha donat en tota mena de recursos d'allotjament, els pisos (habitatges convencionals habilitats per oferir solucions residencials a persones ateses) són l'opció majoritària des de l'any 2016".

En aquest sentit, podem dir que les dades de la XAPSELL mostren que el sistema d'atenció al sensellarisme a Barcelona s'articula majoritàriament a través de solucions residencials en què l'habitatge té un pes destacat. Tanmateix, les dades recollides entre persones que es troben actualment en situació de carrer evidencien que l'accés a aquestes solucions és limitat.

Només una part de les persones amb una sortida prevista es troben en llista d'espera per a habitatge, mentre que **una proporció significativa es dirigeix cap a recursos temporals**, com albergs o solucions precàries com habitacions. Això posa de manifest un coll d'ampolla en la capacitat del sistema i una bretxa en l'accés efectiu de les persones en situació de carrer a solucions residencials estables.

Conclusions

El present informe evidencia que el sensellarisme en situació de carrer a Barcelona no és un fenomen marginal ni puntual, sinó l'expressió visible d'un problema estructural d'exclusió residencial i social. La gran majoria de persones enquestades havia tingut en algun moment de la vida un habitatge o allotjament estable, fet que reforça la idea que el carrer no és un punt de partida, sinó el resultat d'un procés de pèrdua progressiva d'habitatge i d'insuficiència dels mecanismes de prevenció.

No hi ha un perfil únic, però sí desigualtats molt marcades

Les dades apunten a un sensellarisme de carrer fortament masculinitzat, amb un 87,6 % d'homes, però també assenyalen trajectòries diferenciades per gènere i diversitat, ja que les dones i les identitats no normatives són menys visibles al carrer i a més, presenten vulnerabilitats específiques. També hi ha una gran heterogeneïtat d'edat: l'edat mitjana és de 42,7 anys, un 20,5 % són joves de 18 a 29 anys i un 19,1 % són persones de més de 55 anys, cosa que obliga a pensar la problemàtica des de trajectòries diverses i no des d'un únic perfil tipus.

La situació administrativa condiona l'exclusió

L'informe conclou que el sistema d'estrangeria és un factor central en la producció i el manteniment del sensellarisme, vist que una gran part de les persones al carrer són estrangeres, moltes de les quals no compleixen els requisits necessaris per regularitzar la seva situació administrativa. Amb un 71,8 % de persones estrangeres i una alta presència d'extracomunitàries, l'accés als drets queda fortament condicionat per la situació administrativa, de manera que el problema no és només la manca d'habitatge, sinó també la impossibilitat efectiva de regularitzar la situació i accedir a protecció.

El padró continua sent una barrera d'accés a drets

Tot i ser un dret reconegut, l'empadronament no és universal entre les persones en situació de carrer, ja que el 32,8 % de les persones enquestades no estan empadronades i aquesta situació ha empitjorat respecte al 2023. L'informe destaca que la principal causa no és la manca de voluntat, sinó sobretot l'absència de documentació i els obstacles institucionals, de manera que el padró funciona com una barrera administrativa que limita l'accés real a serveis i drets bàsics.

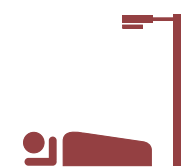
Viure al carrer implica vulneració quotidiana de drets

Tres de cada quatre persones en situació de carrer no tenen ingressos regulars i, per a qui sí que en té, la principal font són les prestacions socials, mentre que l'accés a una feina formal és residual. A més, un 26 % no pot cobrir les necessitats més bàsiques i les dificultats per descansar, menjar calent, guardar documentació, contactar amb professionals de serveis socials o fer tràmits evidencien que la vida al carrer comporta una vulneració continuada de drets bàsics i no només una manca d'habitatge.

El sistema actual no preveu prou sortides estables ni les garanteix

Les principals vies d'entrada al carrer són els processos migratoris i els problemes relacionats amb l'habitatge, tots dos amb un 18 %. Més d'un terç de les persones provenen del mercat formal de l'habitatge, especialment del lloguer. Al mateix temps, un 24,3 % de les persones enquestades han passat per recursos residencials temporals abans d'anar o tornar al carrer, fet que suggereix que les solucions actuals sovint no consoliden trajectòries de sortida estables.

Creixen les entrades recents a carrer, però la cronificació continua

Tot i que el temps mitjà al carrer baixa fins als 3 anys i 6 mesos, l'informe deixa clar que aquesta reducció s'explica sobretot perquè hi entren noves persones i no perquè desaparegui la cronificació. De fet, una de cada sis persones porta més de cinc anys al carrer, i les noves entrades conviuen amb un nucli estructural de situacions cronificades que el sistema no aconsegueix revertir.

El sensellarisme també és recurrència i retorn

Un 34 % de les persones en situació de carrer han viscut altres episodis de carrer al llarg de la vida, cosa que demostra que per a una part important de la població la situació de carrer no és un episodi únic, sinó una trajectòria recurrent. Aquesta dada reforça la conclusió que les polítiques no només han de facilitar sortides puntuals, sinó evitar recaigudes i consolidar processos sostinguts d'estabilitat residencial.

Les sortides són escasses i sovint precàries

Només una de cada quatre persones en situació de carrer té previsió d'accedir a algun tipus de recurs d'allotjament i deixar de viure al carrer i, entre aquestes, una part majoritària espera accedir a solucions temporals o precàries més que no pas a habitatge estable.

Propostes per fer possible
#ningú dormint al carrer

1 Reforçar l'atenció primerenca

Les situacions recents de sensellarisme de carrer (persones que fa menys de 6 mesos que viuen al carrer) han crescut fins a un 36%. Destaca també el fet que el 62,7 % de les persones en situació de carrer no han viscut episodis previs de carrer, fet que indica que **una majoria es troba en aquesta situació per primera vegada**. Aquestes dades ens diuen que cal desenvolupar una política pública d'atenció primerenca que coordini accions que treballin en el sensellarisme de curta durada: reallotjament ràpid, tramitació accelerada de prestacions, suport intensiu en temes de salut mental i addiccions, entre d'altres. Aquesta atenció primerenca s'hauria de poder oferir també al carrer.

2 Desenvolupar una política de desinstitucionalització amb protocols

Cal reforçar les polítiques preventives del sensellarisme per desinstitucionalització. Per exemple, la intervenció amb joves que surten del sistema de protecció, el desplegament de plans de sortida de presó amb garantia residencial o la prevenció de l'alta hospitalària contemplat l'allotjament per a persones sense llar. Des d'Arrels sostenim des de fa temps que és necessari **desenvolupar mesures com la coordinació entre serveis d'atenció i la creació d'un conjunt de recursos per a evitar que aquestes persones acabin al carrer.**

3 Garantir accés a habitatge estable

Tot i que el sistema disposa de recursos residencials, l'accés a habitatge estable per a les persones en situació de carrer és limitat. Actualment, la majoria dels recursos són temporals i rotatius; en alguns casos, l'estada màxima a la qual es pot aspirar és de dos anys. **Habitatge estable és aquell que proporciona prou seguretat per desenvolupar una experiència de vida**, com ara els de 5 anys que garanteix la LAU i als que accedeix la població en general.

4 Crear una xarxa urbana d'allotjaments estables de baixa exigència i proximitat

El sensellarisme de carrer és complex: hi ha diversitat de trajectòries i problemàtiques associades al fet de viure al carrer. Els recursos, llavors, s'han d'adaptar a les persones perquè puguin millorar la seva situació. Així, hi ha d'haver **un allotjament estable a cada barri de Barcelona i que aquest sigui de baixa exigència**. L'objectiu és superar el model actual d'albergs massificats i amb llista d'espera, i oferir un lloc segur adaptat a les necessitats de totes les persones (dones i persones LGTBIQ+, amb addiccions i/o problemes de salut mental, amb animals de companyia, etc.).

5 Aprovar la Llei de sensellarisme

Les entitats socials que treballem amb persones sense llar, juntament amb el món acadèmic i diversos col·legis professionals, fa anys que intentem aconseguir que s'aprovi la Llei de sensellarisme. És **urgent que les forces polítiques l'aprovin amb un text de consens** que doni resposta a les necessitats de les persones sense llar i garanteixi que siguin subjectes de dret. Per això, la norma s'ha d'aprovar sense desvirtuar-la i s'ha de desplegar amb recursos pressupostaris.

#ningú dormint al carrer

COL·LABORA!

Fes un voluntariat
Col·labora econòmicament
Col·labora i implica-hi la teva escola o empresa
Descobreix la botiga d'Arrels

Com puc col·laborar? www.arrelsfundacio.org/colabora

☎ 93 441 29 90   📞 692 68 90 92   🕒 De dilluns a divendres de 9 h a 14 h i de 15:30 a 18:30 h   @ amics@arrelsfundacio.org

€ La Caixa: ES43 2100 0975 2802 0006 5046   Triodos Bank: ES28 1491 0001 2921 4275 8115   % Bizum: 33471

Riereta 24, baixos, 08001 Barcelona

www.arrelsfundacio.org

